

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 121, ЧИСЛО 47, П'ЯТНИЦЯ, 21 ЛИСТОПАДА 2014 РОКУ

1893

Vol. 121, No. 47, FRIDAY, NOVEMBER 21, 2014

\$2.00

Відбулася зустріч „Великої двадцятки“

Перше пленарне засідання на вищому рівні лідерів „Великої двадцятки“ в Брісбені. (Фото: G-20 Australia)

БРІСБЕН, Австралія. – 15 і 16 листопада у цьому австралійському місті відбувалася чергова зустріч „Великої двадцятки“, метою якої було відновлення зростання глобальної економіки на тлі нових викликів і криз у світі. Головним питанням зустрічі, згідно з оголошеним порядком денним, були економічні реформи. Однак, поряд з цим світові провідники обговорили і

ролю Росії в українській кризі.

Відкриваючи зустріч, Прем'єр-міністр Австралії Тоні Ебот сказав, що делегати передусім повинні зосередитися на політиці економічних реформ, незважаючи на події на сході України, на різні регіональні територіальні супереч-

(Закінчення на стор. 5)

„Блаженні переслідувані за правду“: Відзначення 25-ліття легалізації УГК Церкви

Під час Архиєрейської Божественної Літургії (зліва): о. Марко-Ярослав Семеґен, Митрополит-Архієпископ Стефан Сорока, о. Іван Демків. (Фото: Symposium liturgy)

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 9 листопада в Катедрі Непорочного Зачаття відбулася літургійно-наукова подія на відзначення 25-ліття легалізації Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ). Захід під назвою „Блаженні переслідувані за правду: життя та діяльність УГКЦ в підпіллі“ організувало Релігійне Товариство українців католиків „Свята Софія“ (ТСС-А) під патронатом Філядельфійської Митрополії УГКЦ.

Недільні урочистості розпочалися Архиєрейською Божественною Літургією, яку очолив Митрополит-Архієпископ Філядельфійський Стефан Сорока. У Літургії співслужили: о. Марко-Ярослав Семеґен – президент Релігійного Товариства „Свята Софія“ в Римі, та о. Іван Демків – парох Катедрального собору.

У своїй проповіді Митрополит Стефан Сорока наголосив на значенні віри в житті людини, адже саме завдяки вірі Українська Греко-

(Закінчення на стор. 17)

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Україна в очікуванні реформ

Петро Часто

Поки Майданний вир не потягнув на дно весь ланцюг, яким трималася соціальна і національна несправедливість в українському суспільстві, і поки не підняв на поверхню абсолютно новий проект України, Революцію гідності не можна вважати закінченою. І те, що у ній вмере і що народиться, може мати вплив на всю Європу і весь світ, хоч ні Європа, ні світ цього не чекають і не бажають.

На наших очах відживає устрій, в якому забагато фальшу, забагато хибної мотивації, котра ділить спільноту вздовж і впоперек, забагато економічного здирства, прикритого розп'якуваннями про „вільний ринок“. Забагато вгоджання часові, який катастрофічно втрачає критерії розрізнення між добром і злом. І замало честі і совісти, замало відповідальності перед наступними поколіннями, перед Землею, замало розуміння, що кожна провина батьків, навіть найменша, неминуче повертається до дітей і внуків.

І коли індивідуальні провини – їх можна назвати гріхами – переповзають на суспільний рівень, набувають значення системи і загрожують стати критичною масою, вибухає революція. А те, що в історії людства було їх вже багато, засвідчує, що іншого способу змінити хибний світ просто не існує.

При цьому, на жаль, може статися, що найпродуктивніша революційна енергія України піде не на будівництво принципово іншого життя, а змарнується на подолання неправедного суспільного порядку, котрий навіть без революції врешті-решт занепаде би.

Очевидно, що своєрідне продовження Майдану дуже скоро побачимо у стінах Верховної Ради VIII скликання, котра водночас буде носієм двох непримиренних якостей – нової і старої. Драматичного зудару між ними не уникнути, але це не найстрашніше. Головне – яким буде вислід того зудару. Та неприємна обставина, що депутатську більшість складатимуть люди нібито демократичні, нібито прогресивні, але не орієнтовані на докорінні зміни, на абсолютне оновлення економічних і моральних підвалин Української держави, не конче означає, що вчорашнє мислення, вчорашні уявлення про життя переможуть і на цей раз. Проти них стоятиме особлива меншість, котра готова вмирати за Україну на Майдані і в боях з російськими окупантами.

Яка сторона переможе на цій лінії поділу? Все залежатиме від того, на чиєму боці опиняться Президент і Прем'єр-міністр – опиняться насправді, а не вдавано. Неймовірно тяжким буде для них цей вибір – стати плечем до плеча з найпатріотичнішим середовищем України, з якого зродилися самовіддані добровольчі батальйони.

Не всіх ці батальйони в Україні влашто-

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Путін визнав агресію в Криму

БЕРЛІН. – 17 листопада Президент Росії Володимир Путін відкрито визнав, що російська армія блокувала українські військові частини в Криму перед проведенням „референдуму“ про незалежність півострова. Про це він заявив в інтерв'ю німецькому телеканалу ARD. На початку березня В. Путін стверджував, що озброєними людьми в Криму були „місцеві сили самооборони“. Він також заявляв, що таку уніформу, яку вони носили і яка дуже схожа на російську, можна купити в будь-якій крамниці. („Українська правда“)

Україна готова до війни

КИЇВ. – 16 листопада Президент України Петро Порошенко заявив в інтерв'ю німецькому щоденникові „Більд“, що не боїться війни з російськими військами, й Україна готова до сценарію тотальної війни в разі їхнього нападу. Українська армія зараз у набагато кращому стані, ніж п'ять місяців тому, Україна має підтримку всього світу, а вояки засвідчили, що здатні захистити Україну. Останніми днями в Україні говорять про дедалі більше ознак того, що Росія в захопленій сепаратистами та її військами частині Донбасу може готувати новий масований наступ на інші території України. Москва ж продовжує заявляти, що її військ і бойової техніки на Донбасі немає і що вона ніяк не причетна до дій підтримуваних нею збройних сепаратистів. (Радіо „Свобода“)

Україна купуватиме вугілля у США

КИЇВ. – 17 листопада компанія „Центренерго“ провела зустріч з представниками американської компанії „Recursion Ventures“, під час якої обговорювалася можливість постачань на українські електростанції вугільної продукції з США. Головну увагу було приділено базовим технічним характеристикам вугілля, умовам і термінам постачань та ціновим пропозиціям „Recursion Ventures“. На завершення зустрічі сторони висловили надію на плідне взаємовигідне співробітництво та швидке вирішення проблемних питань. („Укрінформ“)

Українці перемагають

ГАМБУРГ. – 15 листопада Володимир Кличко у поєдинку з болгариним Кубратом Пулевим переміг суперника нокавтом у п'ятому раунді і захистив титул чемпіона світу за версією IBF. На відбірковому етапі чемпіонату з футболу „Евро-2016“ 15 листопада в Люксембурзі, на стадіоні „Жозі Бартель“ збірна України перемогла команду Люксембургу з рахунком 3:0. На зимову перерву дружина йде з хорошим точковим запасом, а наступну гру українці матимуть на виїзді проти Еспанії. („Чемпіон“)

Терористи ведуть обстріли

АВДІЇВКА, Донецька область. – Впродовж 17 листопада терористи 13 разів обстріляли позиції українського війська. Найбільш напружена ситуація в районі Авдіївки, де українські підрозділи протягом тривалого часу забезпечують оборону стратегічного об'єкту. Терористи вели мінометні обстріли українських підрозділів у Гранітному, Заможному та Орловському, обстріляли житлові квартали Дебальцевого, вели артилерійський вогонь по новому терміналу Донецького летовища. (УНІАН)

Збирають уламки літака

АМСТЕРДАМ. – Представники служб безпеки Голяндії 17 листопада повідомили, що на місці падіння маляйзійського літака на сході України почалася робота збирання уламків лайнера. Представники самопроголошеної „ДНР“ почали розпилювати уламки літака, аби їх було зручніше вивозити. Голяндські слідчі стежать за цим процесом, який може тривати кілька днів. Раніше експерти не змогли почати роботи на місці катастрофи „Боїнга“ через відсутність домовленості з терористами, які контролюють район падіння літака. Літак авіакомпанії „Malaysia Airlines“ був збитий 17 липня над територією, контрольованою проросійськими силами. (Bi-Bi-Ci)

СПРОБА УЗАГАЛЬНЕННЯ

II. Війна як плата за свободу

Володимир Лановий

Імперська Росія, країна-агресор, давно виношувала пляни шматування території України. Вона була незадоволена куснем пирога за результатами розпаду СРСР. Імперія позбулася багатьох територій і втратила контроль над значними акваторіями Чорного, Озівського та Балтійського морів.

Така психологічна атмосфера активно роздмухувалася у російському суспільстві з приходом до влади Володимира Путіна 14 років тому.

Людам нав'язувалася думка, що з розпадом Радянського Союзу росіяни обдурили, обікрали й принизили. Отже, за будь-яких обставин потрібно „встати з колін“.

У такий же спосіб згуртував навколо себе скривджених Версальським мирним договором німців Адольф Гітлер. В умовах масового шовіністичного психозу В. Путінові легше було мобілізувати суспільство на підготування до війни і загарбання територій.

Спершу Росія покращила свої володіння у Придністров'ї та на Кавказі, вважаючи також підлеглими собі території Білорусі та Казахстану. Тепер, здійснивши глибоку попередню роботу з руйнування української системи безпеки і розвалу економіки, Москва приступила до захоплення наших суверенних земель.

Визначальним для Росії є завдання перегляду кордонів на Сході Європи, які склалися після розпаду СРСР, тому не можна виключати її плянів з реальної окупації майже половини України, позбавлення її державного суверенітету, а також агресії на узбережжі Балтійського і Чорного морів.

Крім політичних, Москва мала й економічні вигоди від захоплення територій на нашому південному сході і Криму або, як мінімум, від розгортання кривавого побою на цих землях.

Передусім її цікавить безкоштовне використання морських портів, транспортних систем, територіальних вод, шельфу, проток та інших об'єктів морської, берегової та сухопутної інфраструктури.

Вона також поставила за мету зруйнування плянів здобуття Україною повної енергетичної незалежності, яке стало можливим після розгортання видобутку нафти і газу на кримському шельфі Чорного моря і початку експлуатації свердловин сланцевого газу у Донецькій, Луганській та Харківській областях.

Це зруйнувало б монополію Росії в енергетичному просторі Європи й України і закінчило б панування В. Путіна на російській землі. Хоча Кремлеві вдалося зламати ці пляни, він зарано зрадив. Росія назавжди втратила український газовий ринок, що може зробити суттєвий внесок у процес неминучого банкрутства „Газпрому“.

Росія сама відмовилася постачати газ в Україну. Тобто Москва запровадила санкції проти самої себе, як та удовиця, яка сама себе відшмагала. Якщо у керівників цієї країни залишилася хоча б частка здорового глузду, вони обов'язково будуть просити поступок в Україні з газового питання.

Крім того, Росія давно виношувала пляни чергового переселення українців у Сибір для освоєння безмежних порожніх територій і як протиставлення притокові китайців. Завдяки окупації Криму і частини Донбасу плян почав здійснюватися.

Жителі цих регіонів, які побажали емігрувати до Федерації, отримують документи на проживання саме у Сибіру і Далекому Сході – без будь-яких попередніх узгоджень.

Тепер, після початку протистояння на сході України, головні внутрішні проблеми, включаючи поставлені Революцією гідності, відійшли на другий плян. Перед нами постав ворог іншого масштабу – мілітаризована путінська Росія.

Усвідомлення цього відбулося з запізненням. Українська держава виявилася неготовою вести бойові дії. Як можна назвати армію і внутрішні війська, які опустили руки в Криму і залишаються у тині бойової активності нерегулярних військових частин – вихідців з Майдану добровільних батальйонів?

Неготовність Збройних сил України ще можна віднести до багаторічної цілеспрямованої диверсії з боку донецьких корупціонерів-зрадників. Однак, скільки місяців може сьогоднішнє урядове й воєнне керівництво виявляти неспроможність організації ефективних тактичних дій і належного тилового забезпечення?

На початку 1990-их років українське військо-ве угруповання було найпотужнішим у СРСР і за чисельністю, і за складом зброї. Київ не бачив загроз суверенітету, а Москва тим часом вивозила з України ешелонами найціннішу зброю, військове обладнання, засоби зв'язку, готові проекти, різні секретні матеріали.

Неприпустимо безпечною була і згода залишити більшу частину кораблів військово-морського флоту, команди яких присягнули на вірність Росії, у Севастополі, а згодом передати Росії й військову базу у цьому місті.

Саме така поступка Борисові Єльцинові привела до того, що в руках у ворога опинився „ніж“ – севастопольське військо, яким був завданий удар нам у спину.

Ця поступка також суперечила принципам виходу республік з складу СРСР, ухваленим у Біловезькій пущі. Відповідно до них кожна країна успадковувала майно колишньої держави, що перебувало на території відповідної республіки.

Мабуть, перший український Президент України Леонід Кравчук задобрявав росіян, побоюючись їх зневаги до договірних принципів і новоявлених суверенів. Він не висунув зустрічних компенсаційних позовів Росії, сподіваючись, що опоненти будуть нам вдячні. Вони ж з того часу тримали камінь за пазухою. Народ України у той час промовчав, не маючи віри в те, що його будуть слухати.

Тепер усе інакше. Люди постали за те, щоб їх почули, і війна стала народною. Ми не поступимося і клаптиком своєї землі. Сам народ, масово і добровільно, став на захист Вітчизни. Активісти революції взяли в руки зброю й організували матеріальне забезпечення тих, хто на передовій лінії фронту проти окупантів.

Якщо хтось думає, що розігнав Майдан у Києві, то це не так. Майдан через контрреволюцію і російську окупацію переорієнтувався з внутрішніх державних проблем на зовнішні. Незалежність і цілісність країни – пріоритет.

Майдан є і буде, і громадянське суспільство довело свою спроможність. Воно двічі пройшло гартування: спочатку на Євромайдані, відтак на політій кров'ю землі Донбасу. Політики повинні це зрозуміти. Хоча чи зрозуміють вони – це їх власна проблема. Громадянське суспільство у спокої їх уже не залишить.

Неспроможність урядового та армійського керівництва організувати ефективні бойові дії у зоні Антитерористичної операції, які спричиняють невинуваті смерті наших самовідданих чоловіків і нещасних мирних людей, викликані корупційною сутністю влади.

Вже є перші звинувачення й засуджені генерали та офіцери, які наживалися на корупційних постачаннях зброї своїм, на розкраданні танків і бронетехніки, яку перепродавали агресорів, на передаванні секретної інформації росіянам і сепаратистам. Це воєнні злочини.

З іншого боку – поразки на фронті, безглузді облоги населених пунктів, які закінчуються пастками з величезними невинуватими жертвами і втратами дефіцитної зброї і техніки – вирок оперативному військовому керівництву.

Волонтери закривають дірки, за які отримують високі платні люди з зірками на пагонах. Утримання фронту досягається великим героїзмом окремих підрозділів та вояків.

У керівництві системи оборони і національної безпеки повинні працювати професіонали. Таких треба шукати і призначати на державні посади. Громадянське суспільство їм допоможе і не дозволить робити закулісні махінації.

Треба створювати державні тилові підприємства і механізми фінансування армії та інших військових частин. Чи ми чекаємо нових нападів до зубів озброєної Росії?

Росія як авторитарна імперія не може не пригнічувати інші народи і не вести військових дій. Військово-промисловий комплекс (ВПК) України повинен працювати і продавати свою продукцію. Є багато потужних лобістів, які про це дбають.

Для успіхів російського ВПК потрібні війни. Масштаби цього комплексу, успадкованого від СРСР, настільки великі, що вони не можуть задовольнитися лише випуском продукції для потреб

(Закінчення на стор. 7)

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Дух нашого часу

На європейців чекає непевне майбутнє на континенті, котрий, за іронією долі, став уразливішим до війни, ніж це було перед поваленням Берлінського муру – стверджує у нижче вміщеній оглядовій статті ЕДВАРД ЛУКАС, один з найвідоміших сучасних британських публіцистів і аналітиків, кореспондент лондонської „The Economist” в Центральній і Східній Європі, автор декількох досліджень, присвячених економічному і політичному життю Росії початку XXI ст.

Ще до того, як 25 років тому Берлінський мур було повалено, державу, що його збудувала, вже взяли в облогу. На вулиці Ляйпцігу вишшли десятки тисяч мешканців Східної Німеччини, скандуючи „Wir sind ein Volk!” („Ми один народ!”) наперекір комуністичній владі. На той час Східна Німеччина стала схожа на котел без клапана спуску повітря: її пригноблений народ прагнув кардинальних реформ – гласності та „перестройки”, ініційованих Михайлом Горбачовим у Радянському Союзі.

Під час своєї візити до Східного Берліну М. Горбачов дав зрозуміти, що йому не подобається відмова Німецької Демократичної Республіки рухатися в історично закономірному напрямку. Радянські війська створили німецьку маріонеткову державу, але вона не мала шансів на існування без підтримки Кремля.

Поки припертий до стінки режим намагався відвернути неминуче, чиновник на ім'я Гюнтер Шабовскі зачитував текст на прес-конференції. Він мав оголосити про незначні зміни у правилах пересування громадян. А насправді ж сказав, що всі мешканці Східної Німеччини можуть будь-коли без дозволу виїжджати за кордон. Того самого вечора вони кинулися до муру, що був їхньою в'язницею з 1961 року. Спонтанні прикордонники, які ще кілька днів тому мали право відкривати вогонь за таке порушення (за роки його існування таким чином загинуло чимало людей), марно чекали наказу не пропускати втікачів.

На тлі нестримної радості забулися всі табу. Люди дерлися на стіну, танцювали на Бранденбурзьких воротах і незабаром, хапаючи все, що потрапляло під руку, стали трошити ненависну бетонну огорожу. У Східній і Західній Європі панувало піднесення. Починалася нова епоха демократії та свободи, зникли тінь холодної війни та загроза ядерного знищення.

Як журналіст-фрилансер, що заробляв на життя за залізною завісою, я також тишився. Мене переслідували таємні служби, заарештовували, допитували з застосуванням сили. Бачив, як шантажували і залякували моїх друзів, як пропадає комуністична система руйнувала безліч життів.

Тож я, як і мільйони інших людей, сподівався, що судний день не за горами. Комуністи вірили, що історія на їхньому боці, однак, вона поховала їх. Зникли похмурі сірі агенти таємних служб, огрядні бюрократи з державних підприємств і партійні боси з їхньою патосною риторикою, ганебними таємницями та відразливими лицемірними привілеями.

А тут у змаганні між Заходом і Сходом переміг Захід. Свобода, демократія, верховенство права і системи безпеки, засновані на довірі та дружбі, взяли гору над підупалою радянською імперією, побудованою на страхі й брехні. Про вороття, поза сумнівом, не могло бути й мови...

Якими ж райдужними були ті надії! І якими ж порожніми видаються вони тепер, чверть століття по тому...

Випробування об'єднанням

Життя десятків мільйонів мешканців колись поневолених країн після падіння Берлінського муру поліпшилося. Люди можуть вільно говорити, їздити, досліджувати. Українці, особливо молоді й талановиті, мають можливості, про які їхні батьки навіть не мріяли. Попри всі негаради: війну, окупацію, економічну розруху і корупцію, ніхто насправді не хоче повернення репресій і стагнації епохи Щербицького.

Однак, в іншій площині на європейців чекає похмура й непевна, а можливо, й жахливе майбутнє на континенті, який, за іронією долі, більш уразливим до війни, ніж до падіння Берлінського муру.

Холодна війна була моторошною, все ж в останні роки вона забезпечила своєрідну стабільність в Європі. Маргарет Течер і Рональд Рейген перетворили Атлантичний альянс на

найбільше в історії міжнародне партнерство. Кремль – колишній центр загрозової та ворожої імперії – став осередком реформ, де політики на кшталт М. Горбачова пропагували універсальні цінності та спільну європейську домовку.

Я дуже скептично сприймав риторику Горбачова, бо здебільшого оцінював СРСР за діями, а не за словами. На мою думку, справжнім тестом на щирість для реформаторів були не внутрішні зміни, а готовність звільнити поневолені держави, зокрема вивести окупаційні війська й дозволити країнам вільно вирішувати власну долю. Це сталося радше випадково, аніж свідомо, і лише завдяки активній підтримці та політичному тиску з боку Заходу. У випадку України все те відбувалося на тлі обіцянок, що були дані дуже легко, а пізніше ганебно порушені.

Від 1989 року сталося чимало змін, хоча не всі виявилися позитивними. Німеччина перетворилася на непередбачуваного економічного велетня, який вірить у те, що здатний протистояти загрозі війовничої Росії. Колишня радянська імперія, де 1989 року Західні цінності нібито взяли гору, тепер поділена на окремі держави, що або тремтять перед російською агресією на чолі з Володимиром Путіним, або скорилися їй. Атлантичний альянс розвалюється через ізоляціонізм і слабке президентство Барака Обами.

Держава, що найбільше виграла від падіння муру, стала непевним союзником. Залізна Ангела Меркель очолює 80-мільйонну країну, що нині є найсильнішою в Європі. Вона загармує нещасного Франсуа Оланда та обтяженого проблемами Дейвида Кемерона.

Промислова локомотива Німеччини підтримує євро – не надто успішну єдину валюту Європейського союзу. Наразі очевидно, що європейська політика не може впоратися з німецькою силою на тлі слабкості решти країн. Давнішня угода, заснована на рівноправному партнерстві між Францією та старою Західною Німеччиною, була стабільною, а от новий порядок в Європі – ні.

У питаннях економіки в Брюсселі кермує Берлін. Інші країни дедалі більше протестують проти цього. У своїй економічній слабкості вони винуватять – може, й несправедливо – жорсткі норми Німеччини щодо державного боргу і бюджетного дефіциту.

Однак, в інших, важливіших царинах нова Німеччина не буде європейським провідником. Колишня Західна Німеччина була європейським якорем Атлантичного альянсу. Нині все інакше. Розв'язавши дві світові війни, вона ставиться до військових місій зі зрозумілою осторогою, схильючи Європу до пацифізму перед лицем відвертої агресії.

Німеччина укладає угоди з Китаєм, Іраном і Росією, підриваючи єдність ЄС. Розплачуються за це прикордонні європейські держави. Більшість з них сумніваються в готовності Німеччини підтримати їх на противагу Росії. Щоправда, А. Меркель справді намагається налаштувати німців на боротьбу. Зокрема вона відіграла важливу роль у прийнятті Евросоюзом рішення щодо певних санкцій проти Кремля у зв'язку з анексією Криму.

Однак Німеччина скована енергетичними зв'язками з Росією, які старанно налагоджував попередник А. Меркель Гергард Шродер. Полишивши посаду канцлера, він непогано влаштувався в німецько-російській газовій компанії. Відтоді наймовірніше упереджено захищає свого друга В. Путіна, називаючи його „бездоганим демократом”.

Правда в тому, що чимало членів його введеної в оману Соціал-демократичної партії, яка входить до урядової коаліції А. Меркель, вважають Росію меншим злом порівняно зі США. Тож від часів холодної війни, коли мешканці Західної Німеччини усвідомлювали, що лише американські, британські та французькі війська вбе-

(Закінчення на стор. 13)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Буде нове свято

КИЇВ. – 13 листопада Президент України Петро Порошенко підписав укази про відзначення щорічно 21 листопада Дня гідності та свободи. Крім того, 22 січня, як і раніше, Україна святкуватиме День Соборності України. Раніше Президент підписав указ про відзначення 14 жовтня Дня захисника України. (Прес-служба президента)

■ Новий президент „Могилянки”

КИЇВ. – 17 листопада новим президентом Національного університету „Києво-Могилянська академія” став Андрій Мелешевич. За його кандидатуру проголосували 305 (65,9 відс.) виборців. Всього у виборах взяли участь 463 виборці. А. Мелешевич – доктор філософії, політолог, професор, декан факультету правничих наук академії з 2005 року. Попередній президент Сергій Квіт з лютого став Міністром освіти і науки України. („Українська правда”)

■ Лети з Криму незаконні

КИЇВ. – Авіолети з окупованої території Криму є незаконними, авіокомпанії, які здійснюють рейси до Криму, можуть підпасти під міжнародні та українські санкції. Про це повідомив 17 листопада прес-секретар Міністерства закордонних справ України Євген Перебийніс. Він закликав вірменських колег не приймати авіорейси компанії „Грозний-авіо” з окупованого Сімферополя, зазначивши, що російська влада вдалася до хитрощів, щоб приховати незаконність летів з Криму, здійснивши проміжне приземлення літака в російському місті Анапі. (УНІАН)

■ Створено фільм про Довженка

ОДЕСА. – Створення 26-хвилинного художньо-документального фільму „Олександр Довженко. Одеський світанок” завершилися в Одесі. Фільм створений за сценарієм Костянтина Коновалова, а режисером став молодий випускник Київського університету кіна й телебачення Артем Антонченко, який отримав президентський грант на 400 тис. грн. Саме колишня Одеська кінофабрика дала світові великого режисера, мислителя й патріота О. Довженка. Успіх прийшов до нього у 1928 році після виходу на екрані фільму „Звенигора”. Ідея належала Юркові Тютюнникові, який у співавторстві з Майком Йогансенем написав сценарій фільму. Невдовзі імена сценаристів були вилучені з титрів, бо обох їх більшовики розстріляли у 1930-их роках. (Сергій Горицький)

■ Ебола може дійти до України

КИЇВ. – Виконуючий обов'язки Міністра охорони здоров'я Василь Лазоришинець заявив на прес-конференції 10 листопада про велику ймовірність того, що в Україну може потрапити вірус Ебола. „Коли ми почали з'ясовувати ситуацію, то виявилось, що в нас одних тільки студентів-медиків є 3,500, які приїхали з західної Африки. У нас є 100 тис. моряків, які плавають усюди, у нас понад 2,500 осіб становить контингент миротворчих військ, які перебувають саме в тому африканському регіоні”, – сказав В. Лазоришинець. У зв'язку з цим Міністерство охорони здоров'я України працює спільно з прикордонниками, авіокомпаніями, щоб вчасно виявляти підозрілих пацієнтів й ізолювати їх. (Бі-Бі-Сі)

■ До України йде вугілля з Африки

КИЇВ. – 10 листопада в Україні розвантажили перші 8,000 тонн вугілля з третьої партії з Південно-Африканської Республіки (ПАР). Про це повідомила начальник прес-служби „Міненерговугілля” Ганна Дудка. Загалом для забезпечення роботи українських тепло-електростанцій у осінньо-зимовий період Україна потребує 6 млн. тонн вугілля. Уряд України уклав договір з ПАР на постачання приблизно 1 млн. тонн вугілля. 24 жовтня в Іллічівський порт Одеси прибуло судно „Scotian Express” з першою партією енергетичного вугілля марки „А” і „Т” з Південно-Африканської Республіки. (Українські національні новини)

АМЕРИКА І СВІТ

■ МакКейн критикує Обаму

ВАШІНГТОН. – 15 листопада Сенатор Джон МакКейн назвав Президента США Барака Обаму відповідальним за ненадання Україні зброї. „Коли я кажу своїм виборцям, що після того, що робить Путін, ми все ще не надали українцям зброю, вони в це не вірять. Вони не вірять, що ми можемо спостерігати, як українці вмирають – у той час, як ми навіть не надаємо їм зброю для захисту. Історія судитиме цього нашого Президента не тільки як невдачу, але як того, хто відповідальний за загибель невинних українців“, – сказав Дж. МакКейн. Він вже вкотре закликав США забезпечити Україну „військовими можливостями для захисту своєї суверенної території і протистояння агресії Путіна“. Сенатор вважає, що Білий Дім своєю нерішучістю подає небезпечний сигнал іншим диктаторам і агресорам, „які вважають, що зможуть поставити вільний світ на коліна“. (Радіо „Свобода“)

■ Збройні сили США оновляться

ВАШІНГТОН. – Секретар Департаменту оборони США Чак Гейгел заявив 15 листопада, що „дуже агресивна поведінка Росії в останні кілька місяців викликає побоювання. Це тривожно для США, для всього вільного світу“. На переконання керівника Пентагону, „тепер інші часи, коли всі країни повинні відповідати“ за свої кроки. Ч. Гейгел повідомив, що в Збройних силах США відбудеться масштабна модернізація, бо США не можуть втратити перевагу перед арміями таких країн, як Китай і Росія. В рамках нової „Ініціативи оборонних інновацій“ Пентагон має намір звернутися за підтримкою проекту до університетів і підприємств. За словами Ч. Гейгела, плани модернізації можуть привести до технологічного стрибка, подібного до винайдення атомної зброї в 1950-их роках або технології літаків-невидимок „Stealth“. („Німецька хвиля“).

■ НАТО матиме нове військо

БЕРЛІН. – Міністерство оборони Німеччини повідомило 14 листопада, що країни-члени НАТО плянують створити у 2015 році збройні сили швидкого реагування, щоб дати „зрозумілий сигнал Москві“. Штаб нового з'єднання Альянсу буде тимчасово розташовуватися на базі німецько-голяндського корпусу в Мюнстері. Командувати ним буде протягом того першого року діяльності німецький генерал-лейтенант Фолькер Гальбавер. Підпорядковані йому сухопутні сили в разі необхідності будуть зміцнюватися підрозділами бойової авіації і десантників з Франції та Іспанії. У Польщі та Прибалтиці є побоювання, що Росія буде використовувати російські меншини, щоб дестабілізувати НАТО і Європейський союз. Таким чином, на додаток до американців, вже й французи і британці наполягають, що час подати зараз відчутний „сигнал“ Москві. („Дзеркало тижня“)

■ Помер Каха Бендুকідзе

ЛОНДОН. – 13 листопада у британській столиці помер знаменитий автор грузинських економічних реформ, підприємець, колишній Міністер економіки Грузії, засновник „Вільного університету“ Каха Бендুকідзе. Причиною смерти стала серцева недостатність. К. Бендুকідзе після „Революції троянд“ у Грузії очолив Міністерство економіки, відтак став міністром з координування економічних реформ. Основою концепції міністра стало залучення інвестицій шляхом продажу державної власності і полегшення умов для ведення середнього та малого підприємництва. Після повалення режиму Віктора Януковича К. Бендুকідзе багато разів приїжджав до Києва, писав статті для українських газет і журналів, радячи українцям перестати вибирати до влади популістів і починати боротися з корупцією і бюрократизмом. Він застерігав, що при нинішньому рівні державних витрат Україну в економічному розвитку обжене Молдова, і українці будуть їздити туди працювати. (Українські національні новини)

З ХРИСТІЯНСЬКОГО ПОГЛЯДУ

Хто не любить України, той не любить Бога

Любомир Гузар,
кардинал, Верховний Архієпископ-емерит
Української Греко-Католицької Церкви

У 30-40-их роках минулого століття у Львові, в церкві Св. Петра і Павла, служив священник Ярослав Чемеринський. Відомий як великий патріот. За це був переслідуваний різними окупаційними силами, які в ті часи панували у Львові. Коли його ув'язнили в тюрмі на Лонцького, переніс жорстокі катування.

Я був би вдячний шановним читачам, які могли б подати докладнішу інформацію про цього священника. Однак, сьогодні можу і хочу розповісти про одну деталь з його життя, яку дуже добре пам'ятаю.

Як заведено, о. Я. Чемеринський з нагоди своєї першої після священничого рукоположення урочистої Святої Літургії надрукував святі образочки-пам'ятки, які роздавав усім присутнім у храмі на цьому Богослужінні.

Такий образочок я мав нагоду бачити на власні очі багато років згодом. На звороті був напис, який я використав для назви для цього матеріалу: „Хто не любить України, той не любить Бога“.

Як мені оповідали декотрі з тих, хто одержав образочок з рук о. Я. Чемеринського, більшість були захоплені такими словами. Дехто, однак, вважав їх занадто націоналістичними. Можна легко передбачити, як ці слова сприймали вороги нашого народу, які в середині минулого століття окупували наш край і за них мучили священника-патріота...

Повертаюся до тих слів, бо переконаний, що вони правдиві й актуальні. Уявімо собі, яка була б наша реакція, якщо ми почули ось такі слова: хто не любить батька й матері – той не любить Бога. Заповідь Божа велить нам шанувати та любити своїх батьків.

На сторінках Святого Євангелія читаємо, як Ісус Христос, наш Божественний Учитель, картая фарисеїв за те, що відмовлялися дбати про своїх батька і матір. Добро, яким мали послужити

ти батькам, вони нібито передавали на Єрусалимську святиню, як то кажуть, „на Боже“ (пор. Мр. 7, 11-13).

Ми, люди, не вибираємо собі батьків, а одержуємо їх як дар від Бога. Подібно ми не вибираємо народу, в якому народжуємося. Такий вибір робить сам Господь. Від Нього залежить, до якого народу ми належимо.

Тому, як наших батька і матір, маємо любити рідний народ – нашу Батьківщину. Хто не любить народу, в якому народився, так само, як той, хто не любить своїх батьків, – ображає свого Творця.

Кожна людина є членом якогось народу і з тим народом повинна мати особливий зв'язок. Космополітизм – твердження, що людина належить до всіх народів або не належить до жодного народу, – це, властиво, обман.

Люди належать до всього людства, але як члени конкретних народів.

Отже, любити свій народ, свою Батьківщину – це Божа заповідь. Шанувати членів інших народів – це частина християнської чесноти патріотизму.

Чому я хотів обміркувати цю тему?

Український народ пробуджується до нового існування. Упродовж довгого часу ми ділилися або нас ділили для того, щоб над нами панувати. Внаслідок певних негативних обставин ми сьогодні поділені регіонально, соціально, культурно, навіть церковно.

Стоячи на порозі великих змін на краще, ми мусимо ці поділи подолати. Як це зробити? Ми повинні стовідсотково використати дану Богом прикмету, що всі ми є синами й доньками одного народу.

На тлі нашої належності до одного народу (яка має Господнє походження) усі інші відмінності бліднуть, не мають великого значення. Першорядним і загальнообов'язковим засобом справжньої народної єдності є Божа заповідь.

(„Українська правда“, 14 листопада)

НА ТЕМИ ДНЯ

Небезпечно бути українцем в Росії

Андрій Коваль

Від 2011 року в Росії фактично зупинена діяльність федеральних українських об'єднань. Замість закритого за рішенням суду Об'єднання українців Росії (ОУР) протягом майже двох років представники української громади намагаються зареєструвати нову організацію – Український конгрес Росії, котрий під різними надуманими приводами досі не зареєстрований. Українську громаду на федеральному рівні ніхто не представляє, окрім „кишенькової“ Федеральної національно-культурної автономії українців Росії, створеної замість ліквідованої національно-культурної автономії.

В Росії існує понад 100 зареєстрованих українських організацій, але відсутність федерального об'єднання ускладнює їхню діяльність. Водночас посилюються емоційне та моральне навантаження на діаспору, недовіра з боку уряду та відверті юридичні утиски. Кожен українець в Росії працює, платить податки, є повноцінним членом громадянського суспільства, але зазіхання з боку держави на право бути українцем й представляти свою національну меншину на офіційному рівні сприймається негативно. Ця „бюрократична війна“ з українськими організаціями є лише частиною

загального негативу, котрі українці в Росії відчують щодня.

Другим чинником є протистояння в інформаційному середовищі. Кожен українець, змушений протягом довгого часу сприймати інформаційну війну проти України в російських засобах масової інформації. Активна фаза цієї медіа-війни триває вже понад 10 років. Вона викликала зростання загальної напруженості в суспільстві.

Інформаційна війна проти України значно активізувалася під час Євромайдану, досягла апогею з початку анексії Криму і тепер набрала найвищого розмаху, зважаючи на загибель в Україні багатьох російських військових, котрі офіційно там не воюють. В цій ситуації представники української громади в Росії стають заручниками свого походження. Моральна складова цієї проблеми значно складніша, ніж здається. З початком бойових дій стає дедалі складніше відповідати на запитання до українців в Росії: „За кого ти?“

Українські регіональні об'єднання продовжують працювати в національно-культурному напрямку, також працюють з біженцями спільно з міграційною службою в своїх регіонах. Приводом звернення до української діаспори стала неможливість міграційної служби впоратися з великим потоком біженців.

Право об'єднання на проведення культурно-просвітницьких чи наукових заходів вимірюється виключно позицією окремого чиновника, його ставленням до України загалом. Якщо в одному регіоні українцям дозволяють проводити зібрання та навіть забезпечують охорону, то в іншому забороняють виступи фолкльорних колективів з народними піснями й танцями, звільняють з роботи активістів української

Виправлення помилки

У числі „Свободи“ від 14 листопада на сторінці „Вісті Фундації імені Івана Багряного“ через недогляд залишено давню дату і число сторінки. Має бути „Листопад 2014 року, ч. 170“. Помилку вже виправлено на інтернет-сторінці „Свободи“.

(Закінчення на стор. 18)

Відбулася зустріч...

(Закінчення зі стор. 1)

ки та на дебати в справі глобального потепління. „Але це ваша зустріч, і кожен може порушити будь-яку тему“, – додав Т. Ебот.

У дводенній зустрічі взяли участь провідники 19 найбільших країн світу та Європейського союзу. Країна, яка приймає саміт, має право запрошувати й інших учасників, які не є членами G20. Цього року Австралія запросила на зустріч Бірму, Еспанію, Мавританію, Нову Зеландію, Сенегал і Сінгапур.

Перед початком зустрічі Президент США Барак Обама заявив, що Сполучені Штати, як єдина супердержава світу, відіграють провідну роль в протистоянні агресії Росії в Україні. „Ця агресія є загрозою всьому світові, як засвідчила жахлива трагедія зі збитим маляйзійським „Боїнгом“ у липні над Донбасом“, – сказав Б. Обама.

Пізніше, вже за підсумками зустрічі „Великої двадцятки“, Президент США запевнив, що санкції, запроваджені країнами Заходу проти Росії через її визначальну роль в українській кризі, діють „досить сильно“. „Ми маємо й інші можливості, і наші фахівці постійно аналізують механізми, які дозволять збільшити тиск у разі потреби“, – наголосив американський керівник. Він також сказав, якими мали б бути конструктивні дії Росії для розв'язання української кризи. „Ви не вторгаєтесь в інші країни, не фінансуєте маріонеток і не підтримуєте їх на шляху, який руйнує країну, що має механізми для проведення демократичних виборів“, – відзначив Б. Обама.

Виступаючи на прес-конференції, Президент Європейської ради Герман Ван Ромпей наголосив, що Москва повинна зупинити потік військ і озброєнь з Росії на територію України і вивести війська, які вже там перебувають.

Прем'єр-міністр Великої Британії Дейвід Кемерон під час зустрічі з журналістами висловив припущення, що російський Президент Володимир Путін усвідомлює, що перебуває „на роздоріжжі“ щодо можливості розв'язання кризи в Україні. „Якщо він далі дестабілізуватиме Україну, будуть наступні санкції, додаткові заходи, і будуть зовсім інші взаємини між європейськими країнами і США з одного боку, і Росією з іншого. Але він також знає, що є інший шлях, яким він міг би слідувати. Він міг би визнати, що Україна є єдиним політичним простором, і що цей політичний простір потребує поваги і повинен мати можливість самостійно ухвалювати рішення про власне майбутнє“, – наголосив Д. Кемерон.

За його словами, європейські країни і США єдині у ставленні до цієї кризи і сповнені рішучості не допустити „замороженого конфлікту на європейському континенті“.

В. Путін, який також брав участь у зустрічі в Брісбені, заявив напередодні її відкриття, що західні санкції проти Росії суперечать принципам „Великої двадцятки“, і є „помилкою“. 16 листопада Президент Росії Володимир дочасно залишив зустріч у Брісбені, де західні провідники нищівно критикували його за згубну роль Москви в українській кризі. Російські медіа згодом передали слова В. Путіна, який

Момент антипутінського віча у Брісбені. (Фото: Ліана Сліпецька)

мотивував свій демарш довгим перелетом і потребою „відіспатися“ перед початком нового робочого тижня.

Швидше за все, В. Путін не витримав загальної атмосфери відчуження від нього, особливо після того, як Прем'єр-міністр Канади Стівен Гарпер сказав з усією прямолинійністю: „Забирайтеся геть з України!“. На це нібито В. Путін відповів звичною для нього брехнею: „Не можемо забратися, бо нас там нема“.

Канцлер Німеччини Ангела Меркель після зустрічі з австралійським прем'єром Т. Аботом 16 листопада наголосила на важливості переговорів з Росією, незважаючи на невдоволення Заходу позицією Кремля щодо України. „Важливо використовувати будь-яку можливість для діалогу“, – підкреслила А. Меркель.

При цьому вона відмовилася розкривати подробиці розмови з В. Путіним, лише зазначила, що вони обговорили ситуацію в цілому.

Однак, виступаючи 17 листопада в науководослідному центрі в Сіднеї, Канцлер А. Меркель заявила, що економічні санкції проти Росії будуть застосовуватися „у необхідному масштабі і настільки тривало, наскільки це буде потрібно“.

„Хто б міг подумати, що 25 років після повалення Берлінської стіни, після „холодної війни“, після закінчення поділу Європи, а також поділу світу на два табори щось подібне може відбуватися в самому серці Європи? – прокоментувала ситуацію в Україні А. Меркель. – Не можна дозволити, щоб запанувало старе мислення, мислення в рамках теорій впливу, коли порушується міжнародне право. Я переконана, що воно не запанує“.

Під час обох днів зустрічі „Великої двадцятки“, українці, які проживають в Австралії, проводили масові віча проти приїзду Президента Росії В. Путіна на цю зустріч.

(За повідомленнями засобів масової інформації)

АМЕРИКА І СВІТ

■ США і Китай підпишуть важливі угоди

НЮ-ЙОРК. – 12 листопада газета „The Wall Street Journal“ повідомила, що США і Китайська Народна Республіка домовилися підписати дві угоди, котрі виключатимуть можливість воєнних конфліктів між цими країнами. Одна з угод охоплює механізм повідомлення партнера про великі військові заходи. Друга встановлює правила поведінки при сутичках в морі і повітрі. Таким чином Президент США Барак Обама та Голова КНР Сі Цзіньпін сподіваються вийти за рамки напруженості, яка домінувала у взаєминах цих країн останнім часом. (Українські національні новини)

■ Афганістан – рекордсмен з опіюм

НЮ-ЙОРК. – Оприлюднений 12 листопада звіт ООН стверджує, що урожай опіюмного маку цього року в Афганістані досягнув рекордного рівня. Як повідомляють в Управлінні ООН з обігу наркотиків та злочинності, за минулий рік рівень виробництва опію в країні підвищився на 17 відс., а площа для посіву маку збільшилась на 7 відс. Основний урожай маку припадає на південь та захід Афганістану. США витратили близько 17.6 млрд. дол. у боротьбі зі збільшенням посіву опіюмного маку в Афганістані. Гроші виділялися на організацію боротьби з наркотиками, а також на фінансову допомогу афганським селам, які виживали за рахунок вирощування опіюм. Торік в Афганістані було виготовлено близько 5,500 тонн опіюму – це складає 80 відс. світового виробництва наркотика. (Bi-Bi-Ci)

■ Перська затока буде захищена

ЕЛЬ-КУВАЙТ. – 14 листопада, під час 13-ої сесії Ради співробітництва арабських держав Перської затоки, Генеральний секретар цієї організації Абдель Латіф аз-Заяні заявив, що збільшення випадків морської військової загрози спонукає до створення спільних військово-морських сил цього регіону. Рада співробітництва арабських сил країн Перської затоки об'єднує всі шість монархій Арабійського півострова: Савдійську Арабію, Кувейт, Бахрейн, Катар, Оман і Об'єднані Арабські Емірати. (Bi-Bi-Ci)

■ Не бажали потиснути руку Путінові

БРІСБЕН. – 14 листопада, після прибуття Президента Росії Володимира Путіна до Австралії, Генеральний прокурор Австралії Джордж Брендіс і Генерал-губернатор Пітер Косгров не потиснули руки російському провідникові, щоб привітати його на зустрічі „Великої двадцятки“. Прокурор і губернатор перебували в декількох метрах від злітної смуги, однак, не зробили й кроку назустріч В. Путінові. Тим часом вони з широкими усмішками вітали Канцлера Німеччини Ангелу Меркель, а також Голову Китайської Народної Республіки Сі Цзіньпіна. Також австралійські журналісти в черговий раз підтвердили схильність В. Путіна хизуватися. У Брісбені він роз'їжджав у найдовшому кортежі, в якому було на п'ять автомобілів більше, ніж у прем'єра Великобританії Дейвида Кемерона і на сім, ніж у господаря зустрічі Прем'єр-міністра Австралії Тоні Ебота. (Радіо „Свобода“)

■ Швеція посилить свою оборону

СТОКГОЛЬМ. – 14 листопада Головнокомандуючий Збройними силами Швеції Сверкер Йорансон заявив на прес-конференції, що Швеція має в своєму розпорядженні неспростовні докази вторгнення у її територіальні води у жовтні чужоземного підводного човна. За словами С. Йорансона, йдеться про малу субмарину, яку зареєстрували сенсорні датчики. Крім того, в розпорядженні шведської влади є знімок характерних для занурення підводного човна повітряних бульбук на воді і ультразвукове зображення відбитків на морському ґрунті. Належність субмарини все ще не встановлено. Прем'єр-міністр Швеції Стефан Льовен назвав інцидент з підводним човном „абсолютно неприйнятним“ і загрозивлим для безпеки країни. Уряд у Стокгольмі має намір з наступного року збільшити витрати на оборону і запланував закупівлю винищувачів і підводних човнів. („Німецька хвиля“)

Українці Австралії протестують проти агресивної політики Москви. (Фото: Стефан Романів)

Майдан кличе до єднання

В Українському Інституті Америки, в Нью-Йорку, до 10 листопада діяла незвичайна виставка „Майдан. Україна. Дорога до свободи“, метою якої було показати світові правду про те, як Революція гідності змінила Україну, а також наскільки сильно російська пропаганда вкорінилася у провідних країнах світу. На виставці були представлені документальні фотографії з Майдану, оригінальні щити, палиці, обгрілий одяг протестувальників, каски, маски, бруківка, усі ті підручні предмети, якими протестувальники змушені були захищатися від куль „Беркуту“.

5 червня виставка з Майдану була показана в берлінському Музеї стіни. 10 липня ця виставка була відкрита під час „Українського тижня“ у Лондоні. Представник Міністерства закордонних справ України Юрій Никитюк сказав на відкритті: „Мистецтво Майдану покликане стати складовою культурної дипломатії України, щоб світ побачив ці події очима мистців“. Організатори проекту намагалися відтворити атмосферу Майдану і донести її до мешканців Лондону. Перед будівлею Лондонського відділення Асоціації українців у Великій Британії було створено театралізований міні-Майдан з барикадою, шинами, палаючими бочками, „коктейлями для Молотова“ та наметами, а гостей зустрічали перевдягнуті майданівці у касках і балаклавах. Було створено меморіал „Небесної сотні“ з фотографіями загиблих, які нагадували відвідувачам, що прагнення України бути ближчою до Європи коштувало життя багатьом українцям.

На виставці в Нью-Йорку продавали гарно виданий альбом-каталог, щоб отримати гроші для допомоги Україні. Книгу відкривав лист родини Загоріїв з Києва, у якому були такі слова: „Шануємо героїв минулого, пишаємося героями сьогодення, сподіваємось на гідне покоління громадян майбутньої незалежної України“. А в іншій залі інституту діяла фотовиставка Тараса Полатайка „Війна. 11 портретів“, на якій до гостей звернулися важко поранені українські воїни.

Вражав документальний фільм творчого об'єднання „Вавилон-13“ про Євромайдан, який безупинно демонструвався на великому екрані головної залі виставки. Можна багато читати по цю подію, бачити фотографії, але фільм здатний перенести глядача в гущу людей на Майдані, передати їхній гнів, страждання, надії. З страшної пожежі рятують полонених вогнем людей. На вулиці покотом лежать забиті й біля них мовчать у скорботі живі.

Виставка про Майдан, присвячена першій річниці Революції гідності, залишила відчутний слід у Берліні, Лондоні, Нью-Йорку. Слід очікувати показу її в інших містах світу як радикального засобу викриття брехні російської пропаганди про події в Україні. Але виставка має й інше значення: вона наблизилася Майдан до кожного закордонного українця, закликала усіх до єднання в організаціях опору агресії незалежно від політичних програм та минулого цих організацій. Україна в усіх одна і настав час рішучої боротьби за неї. Також і неукраїнським спільнотам за кордоном виставка несе клич до єднання у протистоянні з Росією, котра стає усе більшою загрозою для світу.

ІСТОРІЯ

Вірменській церкві в Бережанах – 250 років

Спільна молитва у Вірменській церкві. (Фото: Тетяна Будар)

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Міжнародна науково-практична конференція „Вірмени в соціокультурній еволюції українських земель“ відбулася 26-27 вересня на відзначення 250-річчя Вірменської церкви св. Григорія. Конференція відбулася в конференц-залі підрозділу Національного університету біоресурсів і природокористування України „Бережанський агротехнічний інститут“.

Представники вірменських громад, влади, заповідника, науковці з різних куточків України взяли участь у Молебні, який у старовинній церкві спільно провели вірменські й українські священники, зокрема Архієпископ Української єпархії Вірменської Апостольської церкви Григорис Буніат'ян, декан Бережанського деканату Української Греко-Католицької Церкви о. Михайло Бугай, настоятель Римо-католицького костелу свв. Апостолів Петра і Павла о. Андрій Ремінець, священнослужитель Вірменської апостольської церкви з Чернівців о. Нерсес Шахназарян. Зворушливо лунали молитви вірменською й українською мовами, спів хору „Глорія“, виступи духовенства, представників заповідника, департаменту культури, релігій і національностей обласної адміністрації.

На відзначення славної дати церкви прикрасили мистецькі роботи вірменських та українських авторів Мирона Нестерчука, Олега Вартапедяна, Олега Шупляка й Любомира Кузяка, Оганеса Арутюняна.

Вірменська громада в Бережанах, як наголосив заступник директора з наукової роботи Державного історико-архітектурного заповідника Богдан Тихий, з'явилася в XVII ст., коли переслідувані турками вірме-

ни масово оселялись на цих теренах. Вони утримували в Бережанах торгові склади східних товарів (сукна, шовкових тканин), торгували худобою, займалися різними промислами, у тому числі – ювелірними, обробкою шкіри, виготовленням свічок, мила. Громада обирала свого вайта та судову владу, що керувалась вірменськими законами.

Першу письмову згадку про вірменську громаду в Бережанах пов'язують зі згадкою про вірменського вайта 1686 року. 7 травня 1746 року новий власник міста Олександр Чарторийський дозволив вірменам на місці старої дерев'яної церкви у центрі міста на вулиці, яку назвали Вірменською, збудувати нову – муровану з каменю й цегли у бароковому стилі. У 1764 році стараннями священника Деодата (Богдана) Горбаза будівництво храму св. Григорія завершили й огородили кам'яним муром. Образ св. Григорія в новій церкві прикрасив нішу над входом до храму.

У 1810 році Вірменська церква постраждала від пожежі. Відбудову та оновлення інтер'єру було здійснено в 1820-их роках стараннями катедрита Георга Давидовича. У 1880 році храм реставровано заново. Мистецьке відтворення елементів здійснено у 1927-1928 роках, вікна замінені на вітражі за проектом познанського мистця Яна П'ясецького, які виконала майстерня в Кракові.

Храм був центром духовного життя вірмен у Галичині й охоплював вісім повітів. Три настоятелі церкви стали львівськими архієпископами: Самуель Степанович, Ісаак Ісакович та Йозеф Теодорович. У 1897 році о. Й. Теодоровичу бережанці надали звання почесного громадянина міста.

У 2012-2014 роках в храмі проведено ряд консерваційних робіт. За гроші греко-католицької громади придбали й замінили покрівлю храму, встановили три хрести, подбали про відновлення кам'яного муру, металеві брами. Вірменська церква знову стане одним з центрів християнства, духовності, культури, збереження традицій.

У залі школи мистецтв з нагоди свята відбувся літературно-мистецький вечір, учасниками якого були камерний хор школи мистецтв, камерний ансамбль „Глорія“, читці поезій вірменською мовою. Особливо зворушили звуки дудука – національного вірменського музичного інструмента. На екрані можна було побачити уривки документальних фільмів про Вірменію та її видатних людей, одним з яких став учасник Євромайдану св. п. Сергій Нігоян.

Вірменська церква в Бережанах.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

II. Війна як плата...

(Закінчення зі стор. 2)

обслуговування діючої армії.

Щоб завантажити відповідні підприємства замовленнями, російський істеблішмент витрачає щорічно з бюджету держави не менше 70 млрд. дол. А щоб зброя не накопичувалася на складах, а витрачалася, її треба вживати своїй армії або продавати іншим державам. Тому російським імперіялістам потрібно щорічно воювати самим, як це було в Абхазії, Придністров'ї, Чечні та Грузії, а також поставляти зброю у гарячі точки: Еритрею, Югославію, Лівію, Сирію, Ліван. Тепер прийшов час нашої країни.

Вже понад шість місяців спочатку у Криму, а тепер на Донбасі Росія здійснює сценарій розміщення нових замовлень для свого ВПК. Це об'єктивна реальність. В. Путін і його яструби не можуть зупинитися.

Інша суттєва мотивація російського диктатора – підтримка всередині країни образу збирача земель „великої Росії“, тобто загарбника інших народів. Це параноїчна мрія азійського простолюдю. Завдяки політиці зовнішніх експансій В. Путінові вдається збільшити ядро свого електорату, а це є передумовою юридичної пролонгації власного царювання і здійснення божевільних імперських планів.

Покищо не дають ефекту й обмежувальні фінансово-економічні та військово-технічні санкції розвинутих Західних країн. Дехто вважає їх недовими. Не такими, що зупинять агресора тут і негайно. Проте нам треба випирати не битву, а війну.

Крім того, європейці беззаставно остерігаються прямо конфліктувати з „печерною“ людиною з ядерною палицею у руках. Вони уникають визнання бойовиків на Донеччині та Луганщині терористами, називаючи їх повстанцями. Вони побоюються розширення конфлікту і спрямовують зусилля на його локалізацію.

Для європейців матеріальні і людські втрати ворога – не головне. Перебити усіх найманців та регулярні війська неможливо. Важливішим є занепад російської економічної системи – вразливої, побудованої в основному на нафтогазових потоках. „Це не держава, а гезстейшен“, – сказав про Росію сенатор Джон МакКейн.

Економічний занепад Росії був би найефективнішим способом зупинення агресора і означав би розвал путінської державної машини. Крах СРСР теж починався з ембарго Заходу на товари і техніку до цієї країни, а довершило розвал здешевлення нафти й газу на світовому ринку.

Європейці діють обережно, але далекоглядно. Завтра вразливість санкцій буде ще більшою, але для цього вони хочуть добре підготуватися. Зокрема витіснити російські вугледодні з своїх ринків, переключившись на газ з Катару і США.

Крім того, вони сподіваються на розсудливість кремлівського диктатора, періодично даючи йому можливість вийти з конфлікту. Даремно. Навпаки, європейські стратегії можуть потрапити у пастку, поставлену В. Путіним.

Відкладання санкцій дозволяє йому оговтатися, збільшити шкоду і втрати, що заподіє війна Україні, та продовжити панування над умами росіян.

Від кремлівського диктатора не варто чекати раціональних рішень. Через власні амбіції він готовий шкодити своїй імперії. Він готовий зруйнувати все, що так довго вибудову-

валося у зовнішніх стосунках Росії з Західним світом, без якого ця євразійська країна залишатиметься у дрімучому стані.

Критикуючи санкції європейців, треба пам'ятати, що далеко не всі країни спроможні так зупинити агресора. Треба мати такий власний запас економічної стійкості, щоб пережити відмову від торгівлі й руху капіталу. Саме тому дрібні країни Європейського союзу чинять спротив запровадженню санкцій. Почуваючись безпечно за спиною НАТО, вони не розуміють, що зраджують європейським цінностям. Дбаючи про звичні вигоди, вони запрошують війну у свій дім.

В. Путін знає про економічні загрози і боїться тривалих санкцій західних країн. Він застосовує різні підступні методи, підкуповує впливових європейських персон.

На словах він цурається обговорення силового протистояння. Він довго уникав відповідальності за дії російської армії у Донбасі. Як у березні в Криму, він знову вибирається у тогу миротворця. Далі буде лицемірити.

Фальшиве опікування гуманітарними проблемами Донбасу розраховане на внутрішнього споживача, а заяви Кремля про зустрічні санкції проти Європи та Америки у цих країнах викликали лише саркастичну посмішку.

Справжні наміри кремлівського диктатора відкрилися світові після прямого введення російських регулярних військ у Донбас. Багато хто вважає, що у цієї людини „відмовили гальма“. Вона хоче показати, що її ніхто не зупинить. Фактично В. Путін хоче залякати світових провідників. Він заявив, що за два тижні може захопити Київ.

Ту ж мету переслідував очільник російської дипломатії Сергій Лавров, коли погрожував застосувати проти України ядерну зброю, якщо Київ забажає повернути Крим. Доповнив шантаж Заходу голова їх уряду Дмитро Медведєв, який запевнив, що Москва дасть на економічні утиски Заходу асиметричну військову відповідь.

У цій ситуації головне не впадати у паніку, тверезо визначити оптимальну лінію дій. Проте, у паніку, здається, впали Петро Порошенко та його оточення, які здали позиції у Донбасі, прийнявши умови Кремля щодо надання регіонові окремого статусу у формуванні місцевої влади. Фактично Україна погодилася перенести міждержавний кордон на лінію розмежування сил АТО і російських найманців. Однак, питання залишаються.

Яке законодавство діятиме на території, контрольованій терористами: українське чи російське? Які програми будуть у школах та університетах, якщо вже зараз арештовані викладачі у Донецьку і Луганську? Хто буде управляти бандитськими формуваннями? Невже хтось сподівається, що вони складуть зброю?

Відповіді очевидні для усіх. Отже, з цією поступкою ми втрачаємо наступну територію після Криму. З іншого боку, такі домовленості закладають сумнів у голови наших Західних союзників щодо необхідності продовження і поглиблення економічних санкцій проти віроломного агресора.

Іншою поступкою Президента П. Порошенка є відкладання на вимогу Росії здійснення Угоди про асоціацію з ЕС до кінця 2015 року, ніби це теж є передумовою зупинки зовнішньої агресії. Однак, чи можемо ми вірити самозакоханому й підступному кремлівському диктаторові?

Не виключено, що ми зупинимо євроінтеграцію, а росіяни порушать

домовленості. Наприклад, вони не виконують положення угоди про зону вільної торгівлі в межах Співдружності незалежних держав. У підсумку ми отримуємо продовження кризової війни.

Тепер деякі підсумкові зауваги.

По-перше, для Кремля головне – знищення України як самостійної держави або її існування під протекторатом Москви. Тому наші відступи – введення на три роки особливо-го статусу Донбасу і відкладання на 16 місяців процесу асоціації з ЕС – будуть використані супротивником для подальшого руйнування нашої держави.

За цих обставин не можна зупиняти запровадження ринкових реформ, європейських стандартів, правових норм і методів державного управління. Невже українське керівництво готове зрадити наші європейські прагнення?

Не можна запроваджувати окремі методи територіального самоврядування у Донбасі чи деінде. Новий порядок взаємин між Києвом і громадами повинен бути універсальним. Тільки так працюватимуть стимули для їхнього розвитку, тільки так буде забезпечена загальнонаціональна цілісність.

По-друге, Кремль зацікавлений у палахкотінні воєнного багаття в Україні. Він буде вводити у східні області нову техніку та бойовиків. Він намагатиметься розширити неконтрольовану нашими прикордонниками лінію державного кордону з Росією. Перманентний військовий конфлікт є засобом руйнування України.

Не може також бути виділений район Донбасу, який не підпадатиме під юрисдикцію України, інакше це сепаратизм і кримінал.

Для усунення подвійного тлумачення належності території Донбасу, яке міститься у Мінських угодах і прийнятому парламентом законі, необхідне законодавче збереження української державної контролі за цією територією, включаючи місцеві органи судочинства і правопорядку.

По-третє, В. Путін діє підступно, ігноруючи будь-які етичні та правові норми. Його обіцянки, усні чи письмові, треба розглядати із зворотнім знаком. Перемир'я слід використати лише для підвищення готовності до наступного етапу силового протистояння. Сховатися від нього за дипломатичними вправами не вийде.

По-четверте, найстрашнішими для кремлівських імперіялістів є секторіальні і фінансові санкції проти Росії, а також очікуване зниження цін на нафту і газ. Можливо, Росія зможе частково відвернути санкції, і її економіка не буде зламана, але для цього Кремлеві потрібно відмовитися від своєї авантюри в Україні.

Це, мабуть, сценарій майбутнього періоду, можливо, навіть не 2014 року. Для досягнення цієї мети ми не можемо виступати адвокатом Росії, як іноді здається, коли слухаємо таємних перемовників з нашої сторони.

Наші вимоги, позиція і претензії до агресора повинні бути активні і чітко висловлені: ніяких територіальних чи правових уступок терористам і росіянам, ніяких фінансових чи конституційних сприянь сепаратистам і криміналітетові, ніяких таємних угод про поділ ринків на шкоду Євросоюзові.

По-п'яте, не можна проводити позачергові місцеві вибори у східних областях, де йде війна. Не можна гратися у представницьку демократію, коли бандити грабують, вбивають, гвалтують. Тільки після роззброєння бойовиків і виведення російських військ можна оголошувати достроко-

ві вибори у місцеві органи влади.

По-шосте, з таким сусідом спокою не буде. Треба швидко вирішувати усі військові проблеми. Тільки тоді Україна відстоїть державу і збереже життя вояків. Нам треба зробити висновки з попередніх перемог і поразок, забезпечивши війська від авантюри, організувати тил, розробити тактику мінімальних втрат.

Співпраця з Західними партнерами і оволодіння новими видами високоточної зброї, яку вони нададуть, дозволить Україні отримати більшу військову силу на Донбасі, ніж у росіян. Разом з союзниками ми зобов'язані відстояти свободу у світі. Інші варіанти неможливі, бо приведуть до руйни.

По-сьоме, прихованою метою Кремля є енергетичний удар проти України і повернення її енергетичних ринків під контроль Росії.

Зараз, крім припинення постачань газу і захоплення газонасних районів Криму та Донбасу, до Росії вивозиться вугілля, і це ускладнює проблеми зимового періоду.

Москва буде також шукати слабкі місця у нашому газовому господарстві – тих впливових чиновників, які обґрунтують і протягнуть рішення про повернення до купівлі російського газу. Можливо, енергетична мафія, яка продовжує існувати, буде навмисно доводити ситуацію до катастрофічного стану, аби зробити це.

Мафію треба знищити. Систему „Нафтогазу“, енергоринку, енергетичного регулювання слід реформувати і включити в європейську енергосистему.

Саме енергетична мафія доводила і доводить Україну до фінансових втрат, девальвацій, багатомільярдних списань, боргів і злиднів людей. Стійкість в енергетичній війні – це теж шлях до перемоги.

По-восьме, найбільше зацікавленіми у згальмуванні євроінтеграції, відновленні торгівлі з Росією та закінченні військових дій аж до сепаратизації Донбасу залишаються українські олігархічні клани. Є, звичайно, винятки, але це стосується випадків, коли вони перестають бути олігархами.

На російських ринках цим кланам зручніше – є своя частка ринку, і не треба модернізацій. Вони бояться руйнувань інфраструктури, бо їх об'єкти перестають працювати. Олігархи бояться бойовиків, бо держава не може захистити від них бізнес. Їм потрібен мир за будь-яких умов, в тому числі і внаслідок втрати української державності. Їм зручніше домовитися з сепаратистами, ніж прийняти ринкові реформи і чесну конкуренцію. Арсеній Яценюк не настільки наївний, щоб сподіватися на відрахування олігархів до фонду відновлення Донбасу.

Вони ніколи не будували дороги, мости, залізниці, електромережі, трубопроводи і не збираються це робити. Для цього, як вони вважають, є бюджет, для цього є держава. Олігархи не захистять людей і не пустять нас до Європи.

Отже, переозброєння армії, правові норми воєнного часу, перестанова економіки на воєнні рейки, інформаційна перевага, входження до колективних систем оборони, які б протистояли Росії, глибокі ринкові реформи, знищення енергетичної мафії, раціональна децентралізація влади, деолігархізація, відлучення Московії від світових ринків – це відрізки шляху до справжньої перемоги.

Інший варіант – поступки, ганьба і поразка.

(„Економічна правда“, 26 вересня)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Святкували 90-ліття Катедрального православного собору

о. Михайло Гонтарук

ПАРМА, Огайо. – Урочисте святкування 90-ліття Катедрального собору св. кн. Володимира Великого відбулося 25-26 жовтня. На свято приїхали Митрополит Української Православної Церкви в США Антоній та предстоятель Катедрального собору Єпископ Даниїл.

25 жовтня Владика відвідали Школу українознавства ім. Тараса Шевченка при соборі св. Володимира. В цьому році школа нараховує 180 учнів. Владика спілкувалися з директором школи д-ром Володимиром Боднаром, вчителями та учнями, на згадку зфотографувалися.

Після Вечірньої служби було відслужено Панахиду за спокій всіх померлих священослужителів, засновників парафії, яку очолили Митрополит Антоній та Єпископ Даниїл у співслужінні катедрального духовенства.

Наступного дня святкування розпочалося процесією від резиденції, де мешкає настоятель собору о. Іван Наконечний, до церкви. Перед входом до храму архиереїв зустрічали з квітами та теплими словами вітання представники молоді Христини Логвинюк та Юлія Гонтарук. За стародавнім українським звичаєм, з хлібом та сіллю від імені всіх вірних парафії голова Парафіяльної управи Дорін Джоган зустріла Владик.

Архиерейську Літургію очолили Владика у співслужінні настоятеля собору о. І. Наконечного, його заступника о. Михайла Гонтарука, протодиякона Ігоря Махлая та о. Дмитрія Біленького – настоятеля парафії св. Марії у Лейквуді, Огайо, о. Паїсія МкГрафа – настоятеля парафії свв. Петра і Павла з Ліндори, Пенсильванія, та ігумена Івана Генрі. Катедральний хор у

Учасники святкування 90-ліття Катедрального собору св. кн. Володимира Великого.

складі 35 осіб під керівництвом диригента Маркіяна Комічака звеличував святкове Богослужіння.

Після закінчення Служби Божої Владика нагородили трьох дітей засновників парафії Емілія Павлишина, Олени Пукач та Мирона Трембля грамотами, було нагороджено грамотою о. І. Наконечного за віддане та довголітнє (понад 40 років) служіння в Українській Православній Церкві в США та в парафії св. Володимира у Пармі (28

років.)

У парафіяльному культурному осередку відбувся бенкет. Ведуча програми Лена Бойко-Грінліф тепло привітала присутніх. Програму підготували дитячий хор Школи українознавства ім. Т. Шевченка – вчителька музики Людмила Сонволд, Школа українських танців при соборі св. Володимира, якою керує Оксана Логвинюк, та Школа бандури, керівником якої є О. Махлай.

До всіх звернувся Влади-

ка Даниїл, після чого Владика нагородили грамотою голову парафіяльної управи Д. Джоган за віддану працю у парафії.

На закінчення бенкету о. І. Наконечний подякував комітетові з приготування свята, особливо голові комітету Сергієві Нагорному, привітав Єпископа Української Католицької Церкви Івана Буру, який за два тижні покине Парму і поїде до Вашингтону. Усі заспівали йому „Многая літа!“.

„Перші стежі“ провели Велику раду на Союзівці

Курінь „Перші стежі“ на Союзівці. (Фото: Андрій Ганкевич)

Адріана Гельбіг

КЕРГОНКСОН, Нью-Йорк. – Понад 30 членкинь „Перших стеж“, одного з найстаріших і найбільших жіночих куренів Пласту, зібралися на Союзівці 18-19 жовтня на Велику раду. Вони приїхали з Нью-Йорку, Коннектикату, Нью-Джерсі, Пенсильванії, Ліною, Вірджинії, Мериленду та з Канади.

Від часу заснування 25 вересня 1947 року у Мюнхені, „Перші стежі“ провели численні табори для юнацтва, а також створили відомі „Стежки культури“ – подорожі до Європи та України для української американської молоді. Останні 25 років „Перші стежі“ також приділяли багато уваги „Таборові пташат“. Цього року табори зібрали на Союзівці понад 80 дітей, які ще не вступили до Пласту, та їхніх батьків.

Активісток куреня турбувало майбутнє Пласту і, зокрема „Перших стеж“. Група вдумливо обговорювала, як залучати молодь до організації. Останніми роками до куреня долучилося багато молодих жінок в Україні, і вони активно працювали у Рівному і у Львові. Питання наступності, традицій та майбутніх напрямів роботи сьогодні стоїть перед кожною організацією українців в Америці, проте, на протипагу Пласту, багато з них отримали велику кількість нових членів за рахунок „четвертої хвилі“ іммігрантів. Доля куреня „Перші стежі“ – в руках молодих людей, який запрошує всіх зацікавлених молодих жінок приєднатися до „Перших стеж“, допомоги молодшому поколінню.

Війна на сході об'єднала українців світу

Акція на користь вояків з академії

Костянтин Гарнюк

ОСТРОГ, Рівненська область. – В Острозькій академії 30 жовтня вже вдруге відбулася благодійна акція „Придбай солодощі – врятуй життя“, проект Братства спудеїв, який проводить Волонтерський корпус з метою збору фондів на потреби випускників, викладачів та інших осіб, пов'язаних з Острозькою академією, які беруть участь в антитерористичній операції на сході дер-

жави.

Організували акцію студенти-волонтери, яких очолив Костянтин Гарнюк – голова Волонтерського корпусу.

Суть акції полягає у тому, що студенти-волонтери готують смачну випічку (печиво, кекси, тортики) та продають її в університеті. Частина випічки робиться в патріотичних кольорах та з зображенням герба України. Акція буде проводитися постійно.

Ректор Острозької академії Ігор Пасічник з студентками під час благодійної акції. (Фото: Олексій Бистровський)

З турботою про героїв-захисників

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 14 жовтня, в День Покрови, відбувся благодійний ярмарок на площі Ринок за підтримки церкви Пресвятої Трійці, міської ради, Молодіжного християнського товариства „Еффата“. На святково прибраних столах були представлені на продаж солодощі, вишивки, різноманітні сувеніри, зроблені руками молоді. Покупці радо купували ярмаркові товари, поповнюючи грошову скриньку для допомоги воїнам на сході України.

Цього дня, як повідомив о.-декан Михайло Бугай, учасники дійства зібрали понад 12 тис. грн. на придбання теплого одягу захисникам України. Заохочували до благодійництва й представники „Бережанської самооборони“, котрі збирають для земляків продукти, ліки, гроші. Присутні оглянули військову амуніцію, фотографувалися у бронезилеті.

Опісля усі урочистою ходою пройшли до меморіалу Борцям за волю України на міському цвинтарі, де відбулася Панахида за полеглими повстанцями, яку відслужили священники трьох конфесій. Учасники заходу запалили лампадки й поклали квіти до меморіалу. Свої патріотичні вірші в честь українських героїв читав бережанський поет Михайло Костів.

Цього дня у центрі міста відбулося вшанування ветеранів УПА на чолі з головою Братства ветеранів-вояків ОУН і УПА „Лисоня“ Орестом Гумнюком. Від імені учасників

війни виступив командир автомобільного батальйону Руслан Тихий.

Вінки й кошики квітів бережанці поклали до пам'ятників Степанові Бандері, жертвам комуністичних репресій, меморіальної дошки В'ячеславу Чорноволові. Слово мав заступник голови районної ради Роман Висоцький.

Зі сцени біля пам'ятника Тарасові Шевченкові лунали повстанські, стрілецькі, народні, патріотичні пісні, поезії (ведуча Олена Троян). Їх виконували народна академічна хорова капела „Боян“, народний аматорський хор „Просвіта“, чоловічий склад театру української пісні „Золота Липа“, вокальний жіночий ансамбль Підвисоцького сільського клубу (керівник Галина Крупий) та інші. Завершилось дійство піснею-молитвою „Боже Великий, Єдиний“ у виконанні всіх присутніх.

Під час благодійного ярмарку в Бережанах. (Фото: Тетяна Будар)

В Канаді зібрали гроші для України

Євгенія Петрова

ГАМІЛЬТОН, Онтаріо. – 6 жовтня Гамільтонська філія Суспільної служби українців Канади провела полуденок для збірки грошей на підтримку банків продовольства та благодійних кухонь в Україні. На заклик про допомогу відгукнулися громадські та релігійні осередки, представники яких зібралися в Українському православному соборі св. Володимира.

Так званий „голодний полуденок“ розпочався з молитви та вшанування сучасних героїв України, які захищають її східні кордони від ворожої навали.

Ведучими були голова філії Тамара Дудка та членка цієї служби Надя Дусанівська.

Т. Дудка, яка вже понад 20 років очолює цю громадську організацію, у своєму виступі відзначила, що збірка є особливою актуальною, адже з часу Євромайдану Україна потерпає від терористів та російської агресії, і потреба в допомозі Україні зростає. Тільки цього року члени філії зібрали понад 40 тис. дол., на які підтримали теплим одягом, взуттям і ліками Євромайдани в Україні та допомогли сім'ям і дітям-сиротам героїв „Небесної сотні“, біженцям з Криму та східних областей України, пораненим учасникам боїв і родинам загиблих від рук російських найманців та терористів.

Прикладом надзвичайної жертовності Т. Дудка назвала вчинок української бабусі з Полтавщини

Валентини Ведернікової, яка свої заощадження віддала українським воякам. Суспільна служба відшукала цю стареньку та підтримала її фінансово.

У цей день було зібрано близько 10 тис. дол. Найбільший внесок зробила Українська кредитова спілка (відділення у Гамільтоні), чек якої на 2,500 дол. передав її управитель Юрій Несвіт. Зі словом вдячності виступила Божен Іванусів, голова Суспільної служби українців Канади.

Виступив молодіжний танцювальний колектив „Дунай“ з Сен-Кейтеринсу.

На завершення Т. Дудка відзначила, що з усіх збірок, які Суспільна служба проводить двічі на рік, нинішня стала найбільшою. Вона щиро подякувала Українському православному собору св. Володимира на чолі з парохом о. Василем Макаренком, Церкві Святого Духу та Церкві Святого Воскресіння в Гамільтоні, о. Михайлу Пограничному з Грімзбі та юним танцюристам на чолі з Надею Клуць-Стадлер.

Суспільна служба передала чек на 1,000 дол. Світовому Конгресу українців на його проект „Захист патріотів“ для закупівлі індивідуальних аптечок воїнам України.

За 1979-2013 роки філія надала допомогу українцям в Україні та за її межами на суму понад 379 тис. дол.

Євгенія Петрова – членка Гамільтонської філії Суспільної служби українців Канади.

Під час вручення чека від кредитівки (зліва): Іван Микитишин, Тамара Дудка та Юрій Несвіт з Української кредитової спілки. (Фото: Олег Іванусів)

Комітет дарує електронні книги

ТОРОНТО. – Комітет Євромайдану міста Торонто вирішив надіслати електронні книги заснованої 2009 року компанії „Kobo“ до військових шпиталів та дитячих будинків у Сумах та Чернівцях. Про це розповіли 31 жовтня спеціальний уповноважений з питань торгівлі Посольства Канади в Україні Клінт Мартін, активіст комітету Олександр Романко та міський голова Чернівців Олексій Каспрук на пресконференції в Українському кризовому медіа-центрі.

Комітет заснували канадські українці після початку Майдану в Україні для допомоги Україні у ці важкі дні.

„Цей проект – досить дорогий і сягає 100 тис. дол. 2,000 електронних книг будуть передані пораненим військовослужбовцям у шпиталях та дитячим будинкам, – розповів О. Романко. – В електронні книги завантажені твори класичної, художньої та сучасної літератури трьома мовами“.

Комітет українців Канади

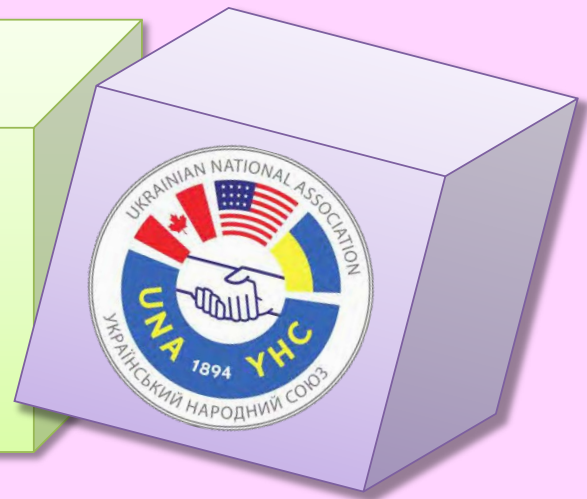
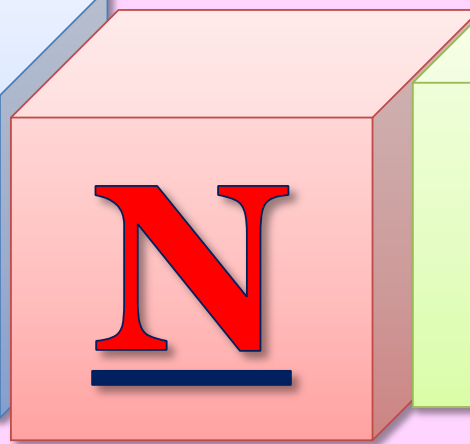
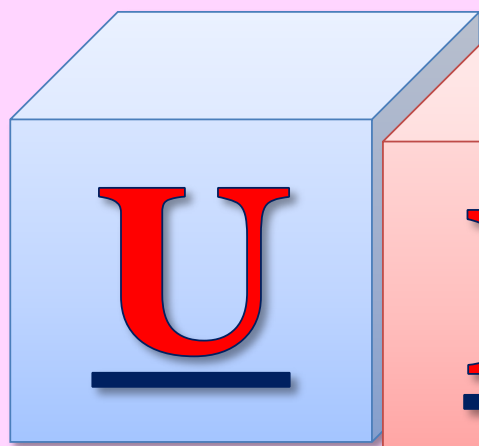
November 27th 2014 at Soyuzivka
 Traditional Thanksgiving Feast
 Buffet-Style from 1:00 to 4:00 p.m.

Featuring Turkey Dinner with all the trimmings
 Beef Carving Station, Salmon ala Snake, and Roasted Pork Tenderloin
 Plus Soup, Salad and Desserts

\$40 per adult, 5 to 12 - ½ price, 4 & under - free

Call for reservations 845-626-5641 ext. 140

SOYUZIVKA 216 Foordmore Rd Kerhonkson NY 12446

Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*

- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is \$5,000
- For ages 61-80: premium of \$200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
 Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
 Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

Пом'янули видатного співака Лева Рейнарівича

Галина Ярема

ЛьВІВ. – У Львівському національному академічному театрі опери та балету ім. Соломії Крушельницької новий сезон розпочався 7 вересня з вечора пам'яті співака світової слави, українця Лева Рейнарівича. Він у 1940-ві роки століття вчився у Львівському музичному інституті, мав видатний голос, його талант зауважили тогочасні професори-музиканти. Режисер оперного театру Володимир Блавацький запросив Л. Рейнарівича у трупі, і співак одразу зарекомендував себе з найкращого боку. Тут і розпочалася його співоча кар'єра. Саме у творчому колективі Львівської опери доля

поєднала його з чудовою дружиною Марією, яка співала у хорі театру. Любов подарувала їм донечку Аню.

Адміністрація і творчий колектив театру запросили Анну Рейнарівич на святкування 100-річчя її батька. Захоплено й широко вітали її появу на сцені глядачі, що прийшли послухати оперу П'єтро Масканьї „Сільська честь“, у якій колись Л. Рейнарівич співав партію Альфіо.

Програму було сплановано так, що можна було послухати голос самого Л. Рейнарівича, почути спогади про нього і оглянути світліни з його життя. Після вистави глядачі захоплено спілкувались і обмінювались враженнями про визначного співака, про теперішніх чудових

виконавців оперних партій, прекрасну режисуру і художнє оформлення вистави, віртуозне звучання оркестри під орудою диригента Оксани Линів.

На цю подію до театру було запрошено воїнів, які перебували у Львові на лікуванні після тяжких поранень під час боїв за волю і цілісність України. Уся зала їм аплодувала стоячи, багатоголосно звучало „Слава Україні! Героям слава!“. Усі разом заспівали гімн України.

Творча група Львівської державної телерадіокомпанії „ТРК-Львів“ підготувала програму про життя і творчість Л. Рейнарівича „У колі муз“, з участю А. Рейнарівич.

Афіша вечора в пам'ять Лева Рейнарівича.

Сцена з опери П'єтро Масканьї „Сільська честь“, у якій колись Лев Рейнарівич співав партію Альфіо.

В інтерв'ю вона зізналась, що перед виставою, коли вийшла на сцену, відчула присутність батька.

Львівський музично-меморіальний музей С. Крушельницької влаштував зустріч з А. Рейнарівич творчої молоді міста, переважно студентів Львівської національної музичної академії ім. Миколи Лисенка. Було показано відеофільм, який, з допомогою спеціалістів, за два роки створила сама А. Рейнарівич, щоб зберегти пам'ять про батька. Його голос знову звучав, а фотографії, документи, афіші підтверджували, що український баритон Л. Рейнарівич мав непересячний талант як співак, актор, популяризатор української культури в Америці. Також створено компакт-диск „Лев Рейнарівич – зірка Львівської опери“, а розповідь про свято є на інтернет-сторінці anyalevproductions.com.

Галина Ярема – режисер Львівського телебачення на пенсії.

Віра Наконечна – лавреат престижної нагороди США

Уляна Балух-Мазуркевич

ВАШІНГТОН. – Приємна для усього американського українства вістка: українка Віра Наконечна стала наступним лавреатом престижної нагороди від Національного Фонду Мистецтва США – її обрано членом Товариства Національної Спадщини (National Heritage Fellow) в ділянці українського народного мистецтва.

Національний Фонд Мистецтв (National Endowment for the Arts) – це незалежне агентство федерального уряду США, завданням яко-

го є підтримувати і фінансувати проекти розвитку мистецтв – як нових, так і традиційних, а також забезпечувати вільний доступ до мистецтва для всіх американців і культивувати провідництво в мистецькій освіті.

Першою українкою в історії цієї престижної державної нагороди була Беті Пізіо Кріссон, майстриня писанкарства, другою – Евдокія Сороханюк, яка творила в царині гуцульського мистецтва.

В. Наконечна – відома майстриня з вишивання, ткання, бісероплетіння та реконструкції традиційних головних уборів. Вона зберігає ці українські народні традиції у США і за свою творчу діяльність отримала численні нагороди, гранти та стипендії від Пенсильванської Ради Мистецтва. Однак, нагорода від Національного Фонду Мистецтв – найпрестижніша, найавторитетніша.

17 вересня у Великій залі Бібліотеки Конгресу США відбувся бенкет для вшанування В. Наконечної і вісьмох інших лавреатів цієї нагороди. Їх вітали рідні, друзі, численні шанувальники мистецтва. Обкладинку запрошення на бенкет прикрасив гердан – лемківська „сторінка“ творчості В. Наконечної.

Вручаючи нагороду, голова Національного Фонду Мистецтв, Джейн Чу сказала на адресу майстрині: „Вона виростала зачарованою складними стібами української вишивки під руками її мами. Була учасником п'ятирічних мистецьких курсів, заснованих Союзом Українок Америки. Подорожуючи щорічно по Украї-

Момент вручення нагороди (зліва): голова Національного Фонду Мистецтв Джейн Чу і лавреат Віра Наконечна.

Лемківський гердан роботи Віри Наконечної.

(Закінчення на стор. 15)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

ПОДЯКА НАШИМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ

За час від 1 вересня 2013 р. до 31 серпня 2014 р.

Вельмишановні Жертводавці,
Висловлюємо усім своїм жертводавцям та прихильникам щиро подяку за підтримку нашої діяльності. Завдячуючи Вам, НТШ-А має можливість широко розгорнути працю в різних галузях української науки, піднімаючи її до рівня найкращих зразків світового мислення.

Зрозуміло, поняття «україністика» трактуємо в найширшому значенні і під ним розуміємо не тільки українську мову, історію, літературу, але й українські культуру, мистецтво, музикознавство, економіку, правничу науку, освіту, фінанси, спорт тощо. В додатку до власних наукових ініціатив, НТШ-А надає стипендії аспірантам і докторантам, які студіюють у вищих навчальних закладах, працюючи над дисертаціями, зокрема в галузі україністики. Одночасно НТШ-А надає гранти також на розвиток освітніх проєктів, які стосуються української історії, мови і літератури.

Останні події в Україні - революція гідності, воєнна агресія з боку Росії, загроза економічного розвалу - поставили всіх нас перед особливим викликом. Тепер, як ніколи, кожна ділянка національного існування - і не в останню чергу наукова - зобов'язана втримати вже здобуті позиції й докласти всіх зусиль до свого подальшого розвитку. Ми, як мало хто, зобов'язані включитися в осмислення і обговорення ґрунтовних інституційних реформ, які мусять наступити в українській науці. За останній рік НТШ-А активно обговорювала сучасні події на своїх форумах, всіляко надаючи їм розголосу. В міру можливостей підтримувала такі ініціативи як створення документального кіно, окремі видання Донецького осередку НТШ як також і НТШ у Львові, стипендії для навчання студентам, чий батьки загинули в боротьбі за свободу і відстоювання суверенітету, а також окремі проєкти наших українських колег. Ці обов'язки надалі тільки зростатимуть.

Цей рік і наступний 2015 особливим тим, що ми відзначаємо пам'ятну дату, дуже важливу для всіх земляків в Україні і не в Україні сущих. І тому покладено початок окремій збірці пожертв для звернення амбітного Ювілейного Проєкту до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка.

У рамках проєкту вже випущено друком низку книжок: перше в історії факсимільне видання Шевченкової поеми «Гайдамаки» 1841 року в комплекті з двома супровідними монографіями; перший том із серії праць «Шевченко у критиці» разом із історико-літературознавчим коментарем та

науковим апаратом; підготовлено до публікації інші ґрунтовні праці. До кінця цього та в наступному році, до завершення ювілею у березні 2015, відбуватиметься багато святкових ювілейних заходів: виставок, книжкових презентацій, наукових конференцій тощо. Зокрема, у грудні 2014 року НТШ-А презентує величавий Шевченківський концерт класичної музики за участі всесвітньо-відомої оперної співачки Оксани Дикої, з метою представити найкращі вияви української культури перед українською і американською громадами. Це небувала нагода вийти на ширшу арену Нью-Йорку з творами українських композиторів у виконанні солістки Метрополітанської опери і її колег: скрипальки Соломії Івахів і піаністки Ангеліни Іаделлі—і при тому гідно вшанувати нашого національного поета Тараса Шевченка виконанням творів, які він знав і любив, а також творів написаних під впливом його неперевершених віршів. НТШ вважає своїм особливим обов'язком всіляко сприяти розвитку високої української культури в усіх її вимірах, а особливо, коли це стосується постаті нашого патрона.

Звичайно, усе це було б неможливим без тієї щедрої фінансової допомоги, яку наші наукові і культурні установи отримують від громади, великих і малих інституцій, кредитовок, і що особливо важливо - від багатьох приватних осіб щедрої вдачі. Дуже розраховуємо на Ваші нові пожертви, дорогі наші жертводавці, дякуємо Вам щиро і віримо, що, як то кажуть, «рука даючого зубожіти не може»!

Стипендії і гранти НТШ-А виплачує із заповітів та іменованих фондів, що їх записали для НТШ-А патріотичні члени нашої громади. Іменовані Фонди увічнюють імена фундаторів і є, очевидно, звільнені від податку.

Подібно до попередніх років, наше спонсорство українознавства як у Північній Америці, так і в Україні й надалі залежатиме виключно від нашої громади, і тому ми закликаємо усіх, хто може, збільшити свої пожертви на НТШ-А, записувати на наше Товариство свої спадки, творити при ньому власні іменовані Фонди.

Подаємо список Жертводавців та іменованих Фондів при НТШ-А, які призначені згідно з побажанням фундаторів.

Управа НТШ-А

На фонд «Ювілейний Шевченківський Проєкт» до 200-річчя Тараса Шевченка
\$1,250.00 Anna Procyk; \$1230 X
\$650 Walter Petryshyn; \$550 Orest Popovych
\$250 Rostislav Grigorichuk; \$150 Daria Dykyj
\$100 Mykola Haliv, Andrew Holowinsky, Natalia Honcharenko, Ronald Liteplo, Anna Maksymowych, Christine Melnyk, Anisa S. Mysak, Myroslawa Myroshnychenko, Dmytro Nykyranchuk, Lavrentia Turkewicz, Laura Zaika, Myroslava Znayenko, Lubomyr Zobniw
\$50 Natalia Bandera, Maria Casanova, Tamara Denysenko, Andreas Dombrowskyj, Michael Dzwinaka, Vasyl Hrechynsky, Halyna Hryn, Petro Hursky, Christine Karpevych, Tanya Krawiciw, Christina Lewicky, Motria Milanych, Yuriy Omelchenko, Furniture Conservation Period, George Rakowsky, Slava Rubel, Jurij Savyckyj, Natalie Sonevsky, Virlana Tkacz, Oleh Wolowyna
\$40 George Rakowsky, Ihor & Roma Hayda
\$25 Orysia Buchan; \$20 Valentyna Hvozda

На проєкт «Енциклопедія Української Діаспори»
6,000.00 The Heritage Foundation
200.00 Walter Petryshyn

На фонд Центру Демографічних і Соціо-економічних Досліджень Українців у США
\$ 5000.00 Self Reliance (NY) Federal Credit

На фонд ім. Івана Фізера
Joseph Danko
\$150
Fizer Maria
\$100
В пам'ять Марії Храпливої
Kristina Burachinsky, Romana Hadzewycz
\$100
Irenaeus Yurchuk
\$50
В пам'ять Івана Головінського
Anna Maksymowych
\$100
В пам'ять Юрія Гноя
Olga Gnoj
\$500
Пожертви зі спадків
\$53,058 Estate of Nestor Kohut
\$50,000 Maria Fisher Slysh
\$5,814 Estate of John Halavaj

Загальні пожертви
\$3,000 Ihor & Roma Hayda
\$1,000 Orest Popovych, Susanna & Ihor Rak
\$500,00 Demus Charitable Trust UT, Ihor Gussak, Christine Hoshowsky, Alla Leshko, Oleh Sklepovych
\$260 Stephan Stecura
\$250 Stephen Nychay, Suma Yonkers FCU
\$210 Mykola Haliv
\$200 Yaroslav Bihun, Tatiana Doberczak, Myrom & Olha Hnateyko, Walter Petryshyn, Wolodymyr & Anna Rak, Oles Smolansky, Marta Tarnawsky
\$150 Boris Hlynsky
\$100 Roman Alyskeywycz, American Ukrainian Youth Association, Walter Baranetsky, Adrian & Larissa Dolinsky, Fidelity Charitable Trust, Bohdan

Futey, Mariana Grigoriants, Halyna Hryn, Theodor Kostiuk, Anna Maksymowych, Microsoft Matching Gifts Program, Jaroslaw Oberyszyn, Oksana Rozdolsky, Nestor Rychtyckyj, Wasyl Salak, Selfreliance Newark NJ, Myroslawa Stojko, Tymur Sydor, Oksana Sydorak, Lothar & Donna Taylor, John Terlecky, Oleh, Tretiak, Michael Zaplitny
\$75 Maria Kichiuk, Lubomyr Zobniw
\$50 Bohdanna Bihun, Katria Czerwoniak, Tamara Denysenko, Petro Hursky, Alexander Jakubowycz, JP Morgan Chase (L. Prokop), Bohdan Kaczor, Arcadia Kocybala, Serhiy Levkov, George Lewycky, Rosemary Madych, Myroslawa Myroshnychenko, Irene Nasaduke, Orest Nebesh, Orest Poliszczuk, Lydia & Volodymyr Prokop, Eriney Prokopovych, A.J. Rudyk, Irene Werbyckyj, Walter Wolowodiuk, Oleh Wolowyna, X
\$40 Olena Saciuk, Orest & Daria Temnycky
\$35 Zobniw Lubomyr
\$30 Bohdan Chudio, Petro Kluk, Borys Pawluk, Wolodymyr Slyz, Mykola Stasiw, Oksana Wolchuk
\$25 Maria Andrusjak, Valentina Barsom, Yaroslav Bilinsky, Lubomyra Chapelsky, Luba Gawur, Olga Ilczyshyn, Nadia Kmeta, Ronald Liteplo, Alexander Poletz, Alexander & Ulana Procyk, Jaroslaw Sztendera, Stanley & Katherina Weston, Vera Zaputowycz
\$20 Maria Borkowsky, Mathew Koziak, Anna Pleskun, Stefania Semuschak, Maria Teslenko
\$15 Ivan Lobay
\$10 Hanna Bilinski, Wladimir Kozak, Larissa Lawrynenko

СТИПЕНДІЙНІ ФОНДИ НТШ-А

Петра АНДРУСЕВА - мистецтво
Осипа АНДРУШКОВА - допомога бібліотеці
Дмитра БОБЕЛЯКА - вільний
Ореста і Марії ГЛАДКИХ - мистецтво, архітектура
Михайла ГРУШЕВСЬКОГО - історія України
Наталії ДАНИЛЬЧЕНКО - вільний
Олени ДЖУЛЬ - перекладацька і видавнича ділянки
Василя і Софії ДМИТРЕНКІВ - видавнича ділянка
Ксені КАЛІМУК - література
Константина КЕБАЛА - медицина
Остапа КОТИКА - історія Українських Січових Стрільців
Юрія КУЗЕВА - видавнича діяльність і стипендії
Ярополка ЛАСОВСЬКОГО - музична освіта
Івана ЛЕСЬКА - вільний
Марка ЛЕПКОГО - медицина
Ірини і Євгена МЕЛЬНИКІВ - стипендії
Петра і Ольги МОЦЮКІВ - видавнича ділянка, конференції
Володимира ОЛЕЙКА - право
Любомира і Лариси ОНИШКЕВИЧІВ - українська мова

Ярослава ПАДОХА - право
Зенона і Юлії ПЕТЕШІВ - музика (скрипка)
Володимира ПЕТРИШИНА - математика
Ореста ПОПОВИЧА - українська термінологія і правопис
Володимира і Ольги ПРОКОПОВИХ - стипендії
Володимира і Анни РАКІВ - економія, медицина, право
Івана РОМАНОУКА - видавнича ділянка
Антон САВИЦЬКОГО - вільний
Ярослави СИДОРАК - вільний
Константина і Ольги СРІБНОЇ-РОГОЗИНСЬКИХ - право, медицина
СУЖА - журналістика
УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ, Флінт, Мі - історія визвольних змагань
Івана ФІЗЕРА - українська література
Івана і Єлизавети ХЛОПЕЦЬКИХ - укр. і англ. мовні видання
Миколи ШПЕТКА - допомога православним священикам
Ірини ЩЕРБАНЮК - стипендії
НТШ-А - вільний

УКРАЇНЦІ В СВІТІ

Зібрали гроші для українських вояків

Світлана Глаз

ПЕТАХ-ТИКВА, Ізраїль. – 24 жовтня в українській „Корчмі“, що розташована в ізраїльському місті Петах-Тиква, відбулася акція „З'їж вареник – одягни солдата“.

Активісти громадської організації „Ізраїльські друзі України“ за підтримки Посольства України в державі Ізраїль провели День солідарності з українськими вояками, який можна було назвати також днем української кухні. На вулиці майже прапори Ізраїля та України. Скрізь було чути українську мову.

Приготували 20 кілограмів вареників з картоплею. За вхід до корчми платили в шекелях близько 15 дол., але це були внески на купівлю теплої одягу для вояків на Донбасі. Їсти можна було без обмежень. На допомогу війську призначався також продаж пам'яток з українською символікою – прапорців, мап неподільної України, вишиванок, створених місцевими майстри-

нями.

Організатори акції подбали і про українську музику. Були каначки з оселедцями, огірочком і салом. Акція була безалкогольною, але охочі могли покуштувати української горілочки. За чарочку „Хортиці“ з каначкою платили 3 дол. І хоча їжа була для юдеїв неправильна, некошерна, усе ж пригощалися усі в ім'я України. Зібрали близько 2,000 дол., на які куплять зимовий одяг. Найближчими днями в Україну буде відправлена перша партія гуманітарної допомоги за підтримки авіокомпанії „Міжнародні авіалінії України“.

„Ми попросили принести теплий одяг не лише для вояків, а й для сиріт з інтернату в зоні бойових дій“, – розповіла організатор акції, колишня киянка Міла Марголіна. Ізраїльтяни мали можливість намалювати подарунки-вітанки українським дітям-сиротам.

Відбувся також аукціон: продавали українську булаву, вишиван-

ки, сумочки ручної роботи, прикраси. Підтримати українську армію прийшли люди різного віку, віросповідань, з прапорами інших країн, наприклад активною учасницею заходу була грузинка Ніно в одязі з українською символікою, яка подарувала волонтерам прапор своєї країни.

На святі був учасник боїв Олександр Пономарьов, який лікується в Ізраїлі з липня. Президент України Петро Порошенко особисто вручив орден „За мужність“ старшому сержантові О. Пономарьову з Кіровограда, який у бою під містом Красний Лиман Донецької області, будучи важко пораненим, не припиняв вогонь та забезпечив розгортання основних підрозділів. О. Пономарьов дивом вижив після важкого поранення. Прикутий до ліжка, він одружився зі своєю коханою дівчиною Оленою Прусовською. Допомогу пораненому на лікування в Ізраїлі збирали львівські мистці та кіровоградці.

Учасник війни Олександр Пономарьов. Поряд жінка-волонтер, яка його супроводжує, з донькою. (Фото: Світлана Глаз)

Дух нашого часу...

(Закінчення зі стор. 3)

рігають їх від вторгнення набагато потужніших радянських сил Варшавського договору, багато що змінилось. Згідно з опитуваннями, у разі нападу Росії на держави – члени НАТО (країни Балтії чи Польщу) німці не підтримали б воєнної операції на їх захист. Вочевидь, вони не хочуть надавати військову допомогу Україні. У німецьких засобах масової інформації переважають „russlandversteher“ – люди, які завжди намагаються зрозуміти російську позицію, запліваючи при цьому очі на становище таких держав, як Україна.

Навіть члени НАТО на кшталт Естонії та Польщі побоюються, що через слабкість Заходу вони змушені будуть вкотре воювати самотужки. Тим часом їхній ворог неперевершений як на внутрішньому, так і на зовнішньому рівні.

Важкий ранок після свят

Коли вляглася еuforia 1989 року, отруйна спадщина комунізму вийшла на поверхню. Колишні шпигуни і партійці влаштувалися в новій капіталістичній економіці.

Одним з них був В. Путін. Як розповідається у приголомшливій книжці американської дослідниці Карен Давіші „Putin's Kleptocracy“ („Путінська клептократія“), він убезпечив себе домовленостями з організованою злочинністю, бізнесом, колишнім КГБ і місцевою владою в рідному Санкт-Петербурзі. Ця моторошна кабала катапультиувала його до владних вершин Росії.

Книжка дослідниці не може бути опублікована у Великій Британії через наші суворі закони проти наклепу, з яких радо користаються корумповані та впливові чужоземці. Видавці К. Давіші бояться продавати „Путінську клептократію“ за межами США, де вона захищена першою поправкою до Конституції щодо свободи слова. Однак, мені вдалося прочитати книжку – це вибуховий матеріал.

Книжка К. Давіші не лише жодних сумнівів щодо справжньої суті бандитського режиму в Росії, захи-

кленого на репресіях у країні й тиранії за кордоном. Нещодавній вибрик (Росія провела випробування стратегічних ядерних бомбардувальників, а літаки країн НАТО – від Норвегії до Португалії та Туреччини – кілька разів за тривогою піднімалися у відповідь на присутність російських винищувачів у своєму повітряному просторі) свідчить про те, що В. Путін розглядає таку агресію як метод залякування і провокування розколу на Заході.

Ми усвідомлюємо загрозу з боку Росії, але трохи запізно. Адже певні ознаки простежувалися ще тоді, коли зносили Берлінський мур. Після 1989 року Кремль не зовсім відступив зі Східної Європи. Змінилися лише методи його впливу. РФ вивела свої війська з більшості країн, замінивши їх менш помітними формами окупації.

Росіяни безжалюдно використовують газ і нафту для залякування тих політичних провідників, які опираються агресії, та задобрювання тих, хто готовий співпрацювати. Росія забезпечує собі вплив у Західній пресі, роздаючи хабарі журналістам або купуючи газети й телеканали, що опиняються у скруті. Вона спонсорує політичні партії.

У результаті велика частина Східної Європи нині повертається до російської сфери впливу.

У корумпованих країнах, що потерпають від стагнації і мають слабкі інституції, Росії легко порядкувати. Один самовдоволений російський урядовець якось сказав мені: „Нічого не відбувається без нашого відома, та й не відбувається нічого такого, що нам не подобається“. В інших державах навіть сильні провідники – у відчаї від слабкості Заходу, вони відчувають, що мусять укладати будь-які можливі угоди з Москвою.

Прем'єр-міністр Угорщини Віктор Орбан, якого розлютив провал ЕС у проєкті будівництва газопроводу „Набукко“ для постачання кавказького блакитного палива, зв'язався з Кремлем, підписавши угоду щодо будівництва нових блоків угорської атомної електростанції, а також щодо участі в російському проєкті „Південний потік“. У пастку російської енерге-

тичної дипломатії потрапили також Болгарія, Словенія і Хорватія, а ще й західноєвропейські Італія й Австрія.

Певною мірою дешевий природний газ – набагато могутніша зброя для Росії, ніж танки і ракети радянського арсеналу. Європейські політики і виборці, м'яко кажучи, не зацікавлені в дорогій енергії або ж у випробуванні на собі славнозвісних російських методів боротьби з ворогами.

Навіть чехи і словаки, колись найзавзятіші прихильники Західного альянсу, сумніваються і тремтять під тиском В. Путіна. Минули часи мужніх дисидентів на кшталт Вацлава Гавела – вусатого чеського драматурга, який став президентом після так званої Оксамитової революції 1989 року, що звільнила країну від комуністичного ярма. Нові чеські керівники – це зовсім інша когорта. На думку Президента Мілоша Земана, Захід має визнати захоплення Криму. М. Земан не підтримує санкцій проти В. Путіна, а деякі представники його команди тісно співпрацюють з російськими енергетичними компаніями.

У Словаччині Прем'єр Роберт Фіцо ще більш антизахідний. Він відмовився від ідеї про дислокацію союзницьких сил НАТО в його країні, вдаввшись до сміховинного порівняння з вторгненням радянських військ до колишньої Чехословаччини для придушення Празької весни 1968 року.

3-за океану війнуло холодом

Таке порівняння особливо шокувало „архітекторів“ НАТО, американців, які вже починають замислюватися, навіщо витрачають позичені кошти на оборону невдячних європейських союзників. А це ще одне свідчення присмерку Північноатлантичного альянсу. Щоправда, Б. Обама виголошував палкі промови в Польщі та Естонії, запевняючи народ у незмінній підтримці Америки.

НАТО нарешті починає усвідомлювати свою помилку: нехтування територіальною обороною. Альянс намагається оновити пляни захисту Європи від російських нападів, створюючи сили швидкого реагу-

вання.

Однак, США мають інші турботи – Китай та Близький Схід. Американцям незрозуміле поняття альянсів як утворень, заснованих на давніх історичних зв'язках та стійких переконаннях. Вони віддають перевагу зваженим, прагматичним підходам у зовнішній політиці

Як зазначив американський журналіст Брет Стівенс з „The Wall Street Journal“, Адміністрація Б. Обами надсилає світові такий месидж: ворогам США не варто боятися американців, друзям – довіряти їм, а союзникам не слід сподіватися на них у кризові періоди.

Путінський режим, що пошматував Україну, чітко засвоїв науку: Захід слабкий. Росія вбачає в такій ситуації історичний шанс для ліквідації наслідків „геополітичної катастрофи“ ХХ ст. (за висловом В. Путіна) – розпаду радянської імперії.

Росіяни прагнуть нового порядку в Європі, відповідно до якого Росія стане сильним гравцем з огляду на її розміри та енергетичні багатства. В. Путін узяв до уваги нашу слабкість. Нас можна залякувати і розколдовувати. Нам можна морочити голову. А основне – нас можна купити.

Найуразливіше місце Заходу – жадібність. Десятки мільярдів російських рублів проходять через західні осередки відмивання грошей: Австрію, Кіпр і, хоч як прикро, Лондон. Наші банкіри, юристи та бухгалтері живляться з кремлівської годівниці. Вони створили на Заході могутню п'яту колону, що прагне припинення санкцій (а цього незабаром таки варто очікувати з огляду на стан європейської економіки) та повернення „бізнесу в звичному режимі“. Тож наше послаблення триватиме.

Усі, хто більш-менш знає історію, мають поглянути на сьогоднішню Європу і зробити висновок: після падіння Берлінського муру щось трапилося з нашою самооцінкою. Тож попереду цілком заслужена розплата, бо „перед падінням приходиться гордовитість“.

(„Український тиждень“, 7 листопада)

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

Відкрийте рахунок
ІРА,

щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:
6329 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

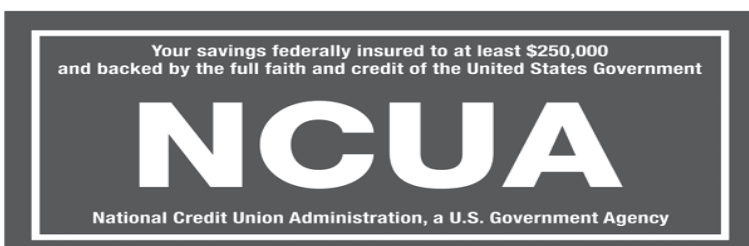
АСТОРИЯ:
32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:
225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

У СВІТІ ПОЕЗІЇ

Смолоскип надії Петра Джерелянського

Степан Сапеляк

Літературне псевдо Петро Джерелянський обрав собі сучасний український театрознавець, публіцист і поет Юрій Величко, дитинство та юність якого минули в Люботині, Харківської області. Для тих, чиє життя пов'язане з Люботином, не треба пояснювати, звідки походить таке псевдо, бо назву „Джерело“ здавна носить один з історичних районів цього мальовничого слобожанського міста.

Творчий доробок П. Джерелянського, який постійно живе і працює в Харкові, значний: загальне число публікацій самих тільки його віршів у вітчизняній періодиці перевищує 3 млн. Готується видання збірки вибраних (не лише пое-

тичних) творів цього самобутнього літератора.

Це вірші патріотичного спрямування, роздуми про одвічні християнські цінності, про кохання й довершену красу природи. При цьому поет ставить собі за мету бути зрозумілим кожному.

Здобувши освіту на історичному факультеті Харківського національного університету ім. Василя Каразіна, він вдало сполучає журналістську діяльність з дослідницькою працею в царині театрознавства та поетичною творчістю. Працював кореспондентом, відповідальним секретарем, літературним редактором у харківських виданнях, був головним редактором журналу „Губернія“, від 2007 року – літературний редактор всеукраїнської

газети „Сільський вісник“.

Автор дотримується націоналістичних переконань, які ґрунтуються на теоретичній спадщині Дмитра Донцова, на героїці національно-визвольних змагань під проводом Євгена Коновальця, Степана Бандери, Романа Шухевича. Для багатьох українських школярів перша в їхньому житті мандрівка до минувшини рідного краю відбувається за надрукованою масовим накладом книжкою Ю. Величка „Україна. Сторінки історії“. Універсальним довідковим посібником для читачів різного віку стало енциклопедичне видання „Чарівна Україна. 5,000 фактів“.

Про розмаїття особистих уподобань публіциста й поета свідчить захоплення парашутним спортом

Петро Джерелянський

(має на своєму рахунку майже 500 різних за своєю складністю стрибків, входить до Національної федерації парашутного спорту України). Надихає цю невгамовну людину на плідну творчу працю кохана дружина й вірна подруга Наталя.

Передчуття лету

За мотивами „Книги годин“ Райнера Марії Рільке

1

Ще сплять засніжені лани,
Сховалась річенька під кригу...
Щасливі дні – невже й вони
До забуття потраплять книги?
Передчуття польоту часом
Хвилює більше, ніж політ,
Коли ж гукнемо весну разом —
Наблизимо її прихід!
Поквапляться дерева й квіти
Знов одягтися в диво-сукні,
І вкотре Бог дасть зрозуміти,
Що геть в усьому Він присутній!
В стебельці ніжному травички,
У безлічі зірок на небі,
В серцях – у брата і сестрички –
Та в кожній мрії незабгненній...

2

Ідемо по життя дорозі
З тобою – не злічити кроків...
Та не зізнавсь коханій досі,
Куди прямує стільки років
І як дістанемося цілі...
Я обираю подолання
Важкого шляху, а не милі
(Бо ж заповітні!) сподівання.
Хіба не краще, ніж у клітці
Пташину стомлену тримати,
На волі – в лузі чи на річці —
За птахом щастя полювати?
Як доля вирішить – не знаєм,
Але не зрадить нас дорога,
Коли проляже рідним краєм
Й до храму приведе, до Бога.

Еліта

Волів це слово геть не знати:
Холодне, ніби сяйво грає, –
Еліта. А довкола – „мати,
Кохана, рідний край...“ – лунає.
Еліта нації... Машкари
Замість облич повизирали.
Не люди, а якісь примари
Зловісним натовпом постали.
Але, як вітерець ранковий
Розвіє враз нічні тумани,
Так погляд, малку нам знайомий,

Потвор тих викриє оману.
Шляхетні не за родоводом,
Багаті духом, а не крамом,
Шевченко і Бандера – згодом
Відкриють всім, що буде з нами...

Воскресіння

Великдень – свято Воскресіння!
Чи з цибулини, чи з насіння
До сонця тягнеться рослина,
А наша рідна Україна
Відродиться для майбуття,
Бо смерті не здолать життя!

Коханій

Любов моя до тебе – що то є:
Шалена пристрасть чи її відгомін?
Гірська ріка – завад не визнає,
Чи плеса, повнею освітленого, стогін?..
Так крижані потоки Черемоша,
З високих скель поринувши додолу,
Несуть плотів неміряну ще ношу.
Збігає мить – і тихо вже довкола...
Колись до мушлі спогадів прилинем,
Згадаємо удвох цей дивовижний час,
Все дріб'язкове без вагань відкинем
Й переконаємось – любови пал не згас!

Русалонька

За прадавними народними уявленнями існують не лише річкові русалки, але й лісові та польові. І зветься ці вічно юні красуні мавками...

Не вірю в те,
що мавок вже нема...
А хто ж тоді весною й на жнива
Нас спокушає дивною красою?
Якщо колись зустрінешся з такою
Дівчиною в садочку чи у лузі,
То не відмовлять ні батьки, ні друзі –
Віддати ладен їй усе, що маєм,
Бо іншої уже не покохаєш!..
Тож не вагайся і не зволікай,
Русалці любій серденько віддай,
Але пильнуй кохану щохвилини –
Їй маряться ліси та полонини...

Місто Люботин

Струмок веселий – річка Люботинка –
Безжурно протікав крізь луки та віки:
Так бавиться малесенька дитинка,
Котра не відає прокляття злих років...
Як над рікою оселились люди
(Утім, таке не вперше тут було),
Аж ціла сотня – козаки-приблуди –
Містечко заснували, не село.
Містечко те Люботином назвали,
Зріднилися із іменем простим...
Неквапом, як перлина, виростало
Вже не містечко – місто Люботин.
Десятиліття потягами мчали,
І хоч владарювали не самі,
Та люботинці свято зберігали
Простий звичай і мову – сіль землі!
Вони їх і понині зберігають,
А на обличчях – втома й доброта,
І кожен з них давно й напевно знає,
Що рідна хата – краща у світах...

Присмерки

За Семеном Надсоном

Непевне й таємниче щось існує,
Приховане у сутінковій млі,
І тінь чиясь нас раз у раз хвилює –
То тінь того, хто вже не на землі...
І голос, ніби все життя знайомий,
Нас у незнану кличе далечинь...
Чи варто йти за покликом раптовим,
Не відрізнивши дійсність від видінь?
Слова поради слушної хто скаже –
Принц Гамлет, Заратустра, доктор Фауст?
Кохане серце відповідь підкаже –
І ось вже смуток заступає радість!

Надія

Розмай квітковий навесні
Щораз хвилює,
Бо не в далекій стороні
Краса вирує –
Дерева, квіти, водограй,
Як дивна мрія!
Це – рідний український край,
Моя надія...
Надія кожного із нас
На світлу днину,
Де вічність – нам для щастя час,
А не година...

Віра Наконечна...

(Закінчення зі стор. 11)

ні, вона зрозуміла, що багато традиційних видів народного мистецтва занепало. По селах старші віком майстри відходять, а молодші або не цікавляться, або не мають нагоди засвоїти вміння виготовлення цих шедеврів... Тому Віра присвяти-

ла своє життя, щоб зберегти й увічнити традиції народного мистецтва України, і сьогодні ми вшануємо її за її внесок“.

Приймаючи нагороду, В. Наконечна подякувала Національному Фондові Мистецтв за призначення і відзначення українського народного мистецтва та за надану їй особисту честь. Зокрема майстриня сказала: „Бог дав мені талант, а з

цим даром приходиться і відповідальність. Я роблю все, що в моїх силах, щоб скарби нашої багатой народної спадщини не пропали тут і відроджувалися в Україні. Я творю для моєї улюбленої Батьківщини, і ця нагорода – це немов здобута золота медала України“.

На бенкеті були присутні чоловік лавреатки Юрій, дочка Дарія, сестри Тоня й Оля, кузин Михайло

та друзі родини. Її усі прийшли на це свято у вишиванках. Представником Посольства України в США була Ореста Старак, перший секретар Посольства.

Додатковою частиною цих відзначень була програма в аудиторії Університету Джорджа Вашингтона, де всі дев'ять нагороджених мали нагоду показати вірці свого мистецтва і розповісти про нього.

Україна в очікуванні...

(Закінчення зі стор. 1)

вують, не всіх тішать. Випереджуючи події, прокурор Києва Сергій Юлдашев цими днями назвав їх „серйозною загрозою“ – коли їхні командири чи вояки з'являються у столиці у тому вигляді, в якому воють на сході, і зі зброєю в руках. Загроза для кого, пане прокуроре?

„Недоріки, котрі розгорнули кампанію задля дискредитації добровольчих батальйонів, мають вельми слабку уяву про таку моральну категорію, як совість, – написав на своїй сторінці у „фейсбуці“ Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков. – Ці люди або вороги України, або дурні. І в одному, і в іншому випадку їх слід тримати якнайдалі від прийняття державних рішень... Хто затерпає в страсі перед добровольчими батальйонами як перед „найбільшою небезпекою“ в країні, той не думає про цю країну...“

Проте політична заява С. Юлдашева, мабуть, була б неможлива

без погодження з владою, і вже тут вчувається певна тенденція. В кожнім разі, прокурор не остеріг суспільство від дуже можливого непогодства – що текст присяги з трибуни „нової“ Верховної Ради читатиме вірний член Партії Регіонів Юхим Звягільський. Політолог Станіслав Кметь пише про цей день як про Судний – коли „стане зрозуміло, що Революція гідності програє... Звягільський – не просто представник „донецьких“. Він – символ поваленого режиму. Вособлення всього того, проти чого борюся Майдан. Маститий „регіонал“ голосував за диктаторські закони 16 січня, котрі стали приводом для вуличних сутичок і перших убивств демонстрантів у Києві, підтримав референдум сепаратистів 11 травня й утворення „Донецької народної республіки...“ („Українська правда“, 13 листопада).

Певна річ, відкрито проти відродження України не виступить ні Ю. Звягільський, ні будь-який інший депутат, навпаки – усі говоритимуть про Європу, про демократію, про реформи, ховаючи за словами

ті самі наміри – незмінними корупційними каналами висмоктувати з Української держави останні соки. Тому підстав для сумнівів – більш ніж досить, і сумніви висловлюють серйозні, тямущі люди. Ось, наприклад, думка колишнього українського політв'язня, правозахисника, відомого психіатра і соціального психолога Семена Глузмана: „Реформ не буде, а буде суєта імітування і безконечне словоговоріння...“ (Еспресо ТВ, 20 жовтня).

Не хочеться погоджуватися з цим висновком, він здається передчасним, але реальність є саме такою – підтримати ту патріотичну парламентську меншість, котра бачить Україну не чийсь сировинним придатком, а сильною і самодостатньою державою, „новій“ депутатській більшості не дасть слабка політична воля, недорозвинене почуття відповідальності за долю держави і вже хронічний брак моральних принципів в середовищі політичної еліти – все те, що нездатне отямити ворога і відвернути велику війну.

„Єдине, що може її відвернути, – пише політолог Тарас Березовець, – рішучість, твердість і почуття власної правоти українського народу. Тих якостей, котрими з надлишком володіють армія, добровольчі батальйони і волонтери. Тут Путінові не пощастило. Але йому пощастило зі слабкістю, продажністю і боягузством більшості політичної еліти. Це його головний ресурс і надія, а не бойовики ДНР і ЛНР, не „Гради“ і „Смерчі“. Проте коли верхи не можуть, можуть низи. Тому пляни Путіна, навіть найпідступніші, приречені. Тому, як і рік назад, не чекайте рішучості від політиків. Якби ви її чекали, вони дотепер

домовлялися б з Януковичем щодо звільнення Пшонки чи Захарченка. Все в наших руках. Бо хто з українських політиків здатен, як канадський прем'єр Гарпер, сказати Путінові в очі „Забирайтеся геть з України!“? (Еспресо ТВ, 15 листопада)

Для порятунку України потрібні не „суєта імітування і словоговоріння“, а жертвне депутатське подвижництво на шляху реформ – здійснюваних не з огляду на чергову позичку від Міжнародного валютного фонду, а з потреби унезалежнити українську економіку від олігархії, з потреби навстіж відкрити двері для розвитку середнього і малого підприємництва, з потреби повернути Україні світову славу пшеничної держави.

За таких умов треба сподіватися на чудо – коли проукраїнська меншість в парламенті все ж здійснить власну історичну місію, здолає страшний опір і вкладе весь свій революційний дух у проєкт нової України – зраженої і Росією, і Європою, але Богом не позбавленої спасенного почуття правди і справедливості.

Саме у цьому й полягає загальноєвропейське, міжнародне, вселюдське значення української революції: вона ставить Україну над азійсько-російським деспотизмом і лицемірством, і так само – над самозгубним західноєвропейським лібералізмом, котрий такою мірою паралізував внутрішні сили цього колись динамічного свободолюбного континенту, що Європа вже нездатна захищати власні цінності і на тлі збожеволілої реваншистської Росії виглядає підсліпуватою бабусею, що безпорадно погрожує пальчиком бешкетників-онуковів.

КОНЦЕРТ
П'ятниця
12 Грудня
о год. 7 веч.
2014

Соломія Сорока
скрипка

Артур Грін
фортепіано

У програмі:
Франц Шуберт
Микола Лисенко
Фредерік Шопан
Максим Березовський
Йоган Брамс
Вільям Грент Стіл

Вступ (включає вхід до галерій та перекусу) – 15 дол.;
члени, сеньйори – 10 дол.;
студенти – 5 дол.
Замовляйте квитки заздалегідь в інтернеті.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street • New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org

ДАРУНКИ ПІД ЯЛИНКУ З УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

- книжки про мистецтво
- прикрасно ілюстровані казки з України
- каталоги
- різьба
- святочні картки
- прикраси на ялинку
- ювелірні вироби
- дереворізи
- офорти
- картини

Чудові каталоги виставок – це надзвичайні подарунки!
Тарас Шевченко. Поет, художник, ікона (1814–1861)
Пропананда і льозунги. Політичний плякат у Радянській Україні, 1919–1921
Картографування України. Європейська картографія та карти ранньомодерної України, 1550–1799

Купуйте в музейні крамничці або через вебсторінку:
www.ukrainianmuseum.org/shop

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Години музею:
від середи до неділі
11:30 рано–5:00 год. по пол.

A tribute to Markian Paslawsky and the other heroes of the Maidan and the war in eastern Ukraine.

В честь Маркіяна Паславського та інших героїв Майдану і війни в східній Україні.

ГЕРОЇ ЗАХИСТУ КРАЇНИ

Виставка триватиме до 11 січня 2015 р.

Exhibition on display thru January 11, 2015

HEROES FOR FREEDOM

THE UKRAINIAN MUSEUM • УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
222 East 6th Street, New York, NY 10003
212.228.0110 • www.ukrainianmuseum.org
Museum hours: Wednesday – Sunday, 11:30 a.m.–5:00 p.m.
Години музею: від середи до неділі, 11:30 ран. – 5 год по пол.

Photo: Mstyslav Chernov

„Блаженні переслідувані...“

(Закінчення зі стор. 1)

Католицька Церква вийшла з темряви підпілля. Приклад тисяч мучеників вчить нас „бути людьми надії, бути відважними і сміливо свідчити про нашу віру“. Митрополит Стефан заохотив присутніх брати приклад з самопосягати та любови мучеників, їхньої витривалості та жертовності. Саме такою особою був і Владика Василь Величковський, якого Святіший Отець Іван Павло II підніс до чину блаженного.

Пообідню англійську Літургію відслужив парох Катедри о. І. Демків. Після кожного Богослужіння відбулися двомовні презентації виставки „До світла Воскресіння крізь терни катакомб“, що їх провела д-р Ірина Іванкович – ексекютивний директор ТСС-А, куратор Центру студій спадщини Патріярха Йосифа Сліпого у Філадельфії.

Хронологічно виставка охоплює період 1939-1991 років та відображає три важливі етапи трагічної і водночас героїчної історії УГКЦ ХХ ст. – насильницьке ліквідування, підпілля та легалізацію в 1989 році. Як зазначила доповідач, в основу виставки лягли матеріали Інституту Історії Церкви Українського Католицького Університету, передусім спомини очевидців та активних учасників підпілля, які було зібрано протягом 1992-2009 років, документи державних архівів, фотографії з приватних збірок.

У виставці показано життєві історії представників греко-католицького кліру, чернецтва, мирян, у кожній з яких – неповторна людська доля. Всі разом вони є свідченням глибокої християнської

віри та незламної вірності своїй Церкві й народові. Присутні мали нагоду придбати супутню до виставки книжку, англійське видання якої побачило світ заходами ТСС-А у видавництві УКУ в квітні цього року.

Опісля в катедральній залі відбулася двомовна наукова частина події, яку вів голова ТСС-А академік Леонід Рудницький. Програму відкрив Митрополит Стефан Сорока, який зокрема подякував Товариству „Свята Софія“ за організацію події.

В рамках україномовного блоку о. М.-Я. Семенен, ректор собору св. Софії в Римі, викладач літургії у Вищій духовній семінарії ім. Патріярха Йосифа Сліпого в Тернополі, виголосив доповідь на тему „Літургічне і пастирське життя Української Греко-Католицької Церкви в катакомбах“. Він накреслив специфіку душпастирювання підпільних священників, а також пояснив ролі мирян в організації таємних богослужінь, молитовних чувань та в підтримці релігійного виховання в родині. Отець Семенен з'ясував і особливості приготувань до Святих Таїнств: сповіді, св. Причастя, хрещення, подружжя, священства, проілюструвавши їх свідченнями тогочасних студентів підпільних семінарій.

Як підсумував доповідач, попри численні обмеження та переслідування, духовенство та миряни катакомбної Церкви намагалися плекати повноту літургійного життя, центром якого завжди була Божественна Літургія.

Як зазначив у дискусії д-р Андрій Сороковський, дослідник історії у Департаменті справедливості у

столиці США Вашингтоні та голова Патріярхального Товариства, розглядати історію Церкви завжди потрібно в контексті богослов'я, подібно як і про поняття Катакомбної Церкви та мартирології загалом. Говорячи про катакомбний період УГКЦ, необхідно брати до уваги широкий спектр історичних джерел, особливо архіви репресивних органів та Ватиканських структур. А. Сороковський провів паралелі між „літургіями без священника“, що побутували в підпіллі, з сучасним станом браку священників у секуляризованому світі. Він також наголосив на значенні досвіду підпільної Церкви для сьогодення, особливо у світлі відновлення політичної дискредитації УГКЦ з боку Російської Православної Церкви.

В рамках англійськомовного блоку доповідь на тему „Мартирологія УГКЦ“ виголосив о. Тарас Лончина, парох церкви священномученика Йосифа в Трентоні (Нью-Джерсі). Свій виступ доповідач побудував на прикладах переслідування окремих осіб, належних до кліру та чернецтва УГКЦ. Серед них – Митрополит Андрій Шептицький, Патріярх Йосиф Сліпий, Владика Миколай Чарнецький, Владика Василь Величковський, Владика Павло Гойдич, Владика Василь Гопко, о. Василь Лончина, о. Іван Кипріян, о. Дмитро Попович та інші.

Чимало з цих свідчень о. Лончина доповнив особистими спогадами про мучеництво вище згаданих представників духовенства, адже багатьох з них він знав особисто. Ці зворушливі нариси не залишили байдужими нікого з присутніх.

У своїх коментарях дискусію Пол Мойзес, професор релігійних

студій в Ровмонт-коледжі, порівняв підпільну діяльність УГКЦ до часів гоніння перших християн, а також провів компаративну аналіз ситуації релігійних переслідувань у країнах Центрально-Східної Європи. На прикладі цитат з авторської книги „Religious Liberty in Eastern Europe and the USSR Before and After the Great Transformation“ („Релігійна свобода у Східній Європі та СРСР в період до та після великої трансформації“) П. Мойзес прослідкував однаковість методів, що їх комуністична система у різних країнах колишнього соціалістичного табору застосовувала з метою насадження примусового атеїзму. Без сумніву, найбільшою жертвою цієї репресивної машини була УГКЦ.

У ході симпозиюму доповідачі та дискусанти відповіли на низку питань стосовно різних аспектів діяльності УГКЦ в підпільний період. На завершення події академік Л. Рудницький висловив подяку Філадельфійській Архиепархії УГКЦ за патронування події, о. І. Демкову – за гостинність, усім присутнім – за зацікавлення тематикою мартирології Української Греко-Католицької Церкви, та Ірині Іванкович – за організацію та підготування симпозиюму на усіх його етапах.

Нагадаємо, що це вже другий захід на вшанування ювілею легалізації УГКЦ, що його ТСС-А провело у місті Братньої Любови. Першою того роду подією стала міжнародна наукова конференція „Катакомбна Церква в ХХ ст.“, яка відбулася 3 травня в ЛаСаль-університеті.

Товариство „Свята Софія“ США

ОСІНЬ: час переглянути свій бюджет.
Чи ви задоволені із відсотків які одержуєте у ваших банках, як ні провірте наші.

Перевірте, де ваші ощадності. Якщо в нас, будьте спокійні. Якщо ні, то скільки дивидендів вони платять?

Наприклад: за \$100,000 банки виплачують річні дивіденди від \$50 до \$900 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$750 до \$2,150 ☺

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках. Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
 Yonkers, New York 10701
 Tel: 914-220-4900
 Fax: 914-220-4090
 1-888-644-SUMA
 E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
 Yonkers, NY 10703
 Tel: 914-220-4900
 Fax: 914-965-1936
 E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Вали

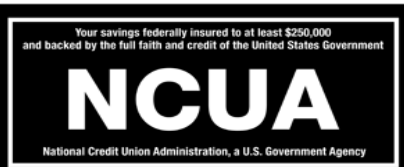
16 Twin Ave
 Spring Valley, NY 10977
 Tel: 845-356-0087
 Fax: 845-356-5335
 E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
 Stamford, CT 06902
 Tel: 203-969-0498
 Fax: 203-316-8246
 E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
 New Haven, CT 06511
 Tel: 203-785-8805
 Fax: 203-785-8677
 E-mail: newhaven@sumafcu.org

Пошукую працю по догляду за старшими особами. Володію українською, польською, російською та італійською мовами.

Тел. 203-561-9881

ЮРІЙ Б. КОРДУБА

Адвокат

Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law

Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Пошукую працю

по догляду старшої особи та домашньої праці. Маю досвід. Володію українською, російською, польською мовами.

Тел.: 973-815-0296 Галина

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Небезпечно бути...

(Закінчення зі стор. 4)

діяспори.

Після перемоги Євромайдану українцям в Росії жити стало важче. Це результат інформаційної війни, котра зараз ведеться проти всього українського через острах влади перед згуртуванням української діяспори, адже протягом десятиліть серед російських українців зформувався великий прошарок впливових людей, існує низка потужних національно-культурних товариств в регіонах, котрі можуть собі дозволити публічно захищати українців в Росії та ставати у відверту опозицію до урядових дій. Вони нагадують, що заклик до війни з Україною та виховання ненависті до всього українського – це порушення Конституції Росії та прав людини, що державна інформаційна політика розколює громадянське суспільство та сприяє українофобії.

Щодо перспектив розвитку української діяспори в Росії важко робити прогнози. Важливо є підтримки з боку України на міждержавних дипломатичних рівнях, щоб змусити керівництво Росії брати до уваги проблеми російських українців та провідних об'єднань. Одним з способів продовжити працю – це участь у міжнародних українських заходах за межами Росії.

Головними подіями для українців в Росії стали Світовий Конгрес

Українців та Форуму української молоді діяспори, де представники українських громад з різних регіонів Росії могли спілкуватися не тільки між собою, але й колегами з інших країн світу.

Останні події в Україні показали, що українство програє свої позиції у сучасній інформаційній війні і, як наслідок, втрачає історичні території України.

Про необхідність об'єднати зусилля українців в Україні і за кордоном у створенні спільного інформаційного простору мова йде давно. Одна з останніх ініціатив щодо створення спільного професійного об'єднання україномовних засобів масової інформації та єдиного світового українського інтернет-порталу пролунала у листопаді 2012 року від членів так званої „четвірки“ – головних редакторів інтернет-видань з Канади, Польщі, Казахстану і України. На жаль, з того часу справа не просулася далі обговорень в діяспорному середовищі. Сьогодні одним з найважливіших завдань світового українства є створення також єдиного політичного, наукового чи економічного простору, щоб об'єднати українських підприємців, наукове та громадське середовище.

Автор статті очолює одне з українських об'єднань в Росії і є постійним дописувачем „Свободи“, але тепер змушений вживати псевдо через вороже ставлення до українців в Росії.

Товариство Українських Інженерів в Америці
Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Український Інститут Америки

Щиро запрошують Вас
на традиційне святкування різдвяної

ЯЛИНКИ

музична програма професійній
оперній співак з Канади - Тарас Чміл

в суботу, 13-го грудня, 2014р
(двері відчиняються о 7:00 годині вечора,
програма починається о 7:30 годині вечора)
з перекусом і напитками

в Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, Нью Йорк

Вступ: \$40, студенти і емерити \$30

прошу виписувати чеки на "Ukrainian Engineers Society of America"

за інформацію прошу звертатися до: "www.uesa.org" або (347)856-9541

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страховання Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306

Tel.: 201-647-6386

e-mail: marijkauna@yahoo.com

ОКСАНА СТАНЬКО

Ліцензований продавець
Страховання Життя

OKSANA STANKO

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

32 Peachtree Rd.

Basking Ridge, NJ 07920

Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ЛЮБИТЕЛЯМ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

З важливої приватної колекції виходять на продаж праці українських мистців Миколи Пимоненка, Івана Труша, Василя Кассіяна, Романа Сельського, Романа Кураха, Миколи Азовського, Олекси Грищенка, Віктора Цимбала, Бориса Крюкова, Надії Сомко, Володимира Макаренка і Миколи Неділка, як також ікони.

Усі праці зберігалися на еміграції і мають відповідну метрику походження.

За інформаціями просимо звертатися на електронну адресу:

ukrainianpaintings@gmail.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL

Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac

"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАЇТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Ділимося сумною вісткою, що в неділю, 16 листопада ц.р., відійшла у вічність на сотому році життя наша дорога Мати, Бабця, Прабабця і Тета

св. п.

Марія Надія Лозинська (з дому Сафян)

народжена 27 вересня 1915 року в Копичинцях, Тернопільської області.

Похоронні відправи:

Парастас - у четвер, 20 листопада, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вулиця в Нью-Йорку.

Похорон - у п'ятницю, 21 листопада, о год. 11:30 ранку з Церкви св. Юра при Схід 7-ма вулиця в Нью-Йорку на цвинтар св. Андрія у Савт Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі.

У глибокому смутку залишилися:

- дочка - Лариса Кий з чоловіком Мирославом
- син - Аскольд Лозинський з дружиною Роксоляною
- внуки - Олесь Кий з дружиною Джесикою, Лада Кий з чоловіком Теодорос Салонідіс, Геньо Кий, Максим Лозинський, Кіра Лозинська
- правнуки - Роман Кий, Микола Салонідіс
- братанка - Данка Симчик з супругом Йосифом, дітьми та внуками в Австрії
- сестринка і похресниця - Дзвенеслава Захарчук з чоловіком Борисом та дітьми Данилом та Оленою з родинами
- племінник - Богдан Чабан з дружиною Марією, дітьми Романом з дружиною, Володимиром та Мотрією і внуками

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на допомогу українським воїнам та їх родинам через Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК).

Вічна їй пам'ять!

Президія Середовища
Української Головної Визвольної Ради
і Політична Рада ОУНз

діляться сумною вісткою з членами й українською громадою, що 26 вересня 2014 року, переставилась у Божу вічність на 89-му році багатотрудивого життя

св. п.

Ірина Білевич з роду Мац

Народилась 26 грудня 1925 року у селі Молодич, Ярославського повіту. В 1944 році закінчила середню освіту у Ярославі. Учасниця підпільної визвольної боротьби УПА. З юнацьких років була зв'язковою ОУН і водночас опікувалась раненими українськими підпільниками. В'язень за радянської Польщі. Член Об'єднання кол. вояків УПА, Середовища УГВР і ОУНз.

Похоронні обряди відбулись: 30 вересня - Панахида в похоронному заведенні Литвин і Литвин, а 1 жовтня - Заупокійна св. Літургія у церкві св. Івана. Тлінні останки покійної похоронено на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі.

Синам: Зенону і Роману, сестрі Стефі, братам: Андрію і Роману, онукам, ближчій і дальшій родині складаємо глибоке співчуття

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

У першу річницю
відходу у вічність нашого
найдорожчого Чоловіка, Тата і Діда

8 грудня 2014 року

св. п.

Ярослава Розумного, д-р філ.

Український літературознавець, професор канадських, американських та європейських університетів, почесний професор та співучасник заснування Національного Університету "Кієво-Могилянська Академія", довголітній голова Славистичного Відділу та член Сенату Манітоського Університету, колишній декан філософського факультету Українського Вільного Університету, президент наукових, культурних і громадських установ (УВАН Канада, Осередок Української Культури і Освіти, Прихильники РУХ-у та Інститут Маркіяна Шашкевича в Вінніпезі), член Наукової Ради Української Дослідної Програми при Іллінойському Університеті, автор монографій і численних статей з української літератури різних періодів та загальної українознавчої проблематики.

У глибокому смутку залишились:

- дружина - Оксана з дому Гриценко
- діти - Лариса з чоловіком Джеймс
- Роман з дружиною Андреєю
- Істан
- Руслан з дружиною Дмитрею
- внуки - Олександр, Боян, Юрдан, Уляна
- шваґрові - Віра Гриценко
- Зоряна Гриценко-Лугова з чоловіком Юрієм Луговим і дітьми Артемом і Адріяною
- ближча і дальша родина в Канаді, Америці та Україні.

Хай буде Вічна Йому пам'ять!

У 1-шу болючу річницю відходу у вічність
найдорожчого Сина, Брата і Вуйка

св. п.

Ярополка Ціґоша

заупокійна св. Літургія буде відслужена
23 листопада 2014 року
в церкві св. Тройці в Staten Island, NY.

Просимо о молитви за спокій душі Покійного.

Вічна Йому пам'ять!

Родина в Америці й Україні.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте
підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

А ВИ ВЖЕ ПЕРЕДПЛАТИЛИ

„СВОБОДУ“?

www.svoboda-news.com

Річна передплата - \$90
Додайте лише \$5 і матимете обидві
версії - паперову і електронну

ВІДДІЛ ПЕРЕДПЛАТИ 973-292-9800, дод. 3040

„СВОБОДА“ - найстарша в світі україномовна газета.
Видається безперервно з 1893 року

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ - АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктивні пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

**НОВІ КОРОТКІ
ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ
ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ**

Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 4 тижні

- Доставляємо літаком або кораблем в країни США
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому

**25 РОКІВ
КОМПАНІЯ НАДІЙНО
СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ**

- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:

www.Meest.us

МІСТ II MEEST
miest

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:

1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛDOVA | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН